મુંબઈ સમાચારન.

કબીર પદ.

મહાત્મા કબીરનાં લોકપસંદ પદો તથા

દુહાઓનો સંગ્રહ.

(ત્રીજી આવૃતી.)

મુંબઈ,

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં

માણેકજી બરજોરજી મીનોચેહેર હોમજીનાએ

છાપ્યું છે.

સને ૧૮૮૯.

મુંબઈ સમાચારનાં

કબીર પદ.

નામીચા કબીરનાં લોકપસંદ પદો તથા

દુહાઓનો સંગ્રહ.

(ત્રીજી આવૃતી.)

મુંબઈ,

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં

માણેકજી બરજોરજી મીનોચેહર હોમજીનાએ

છાપયું છે.

સને ૧૮૮૬.

ખુલાસો.

કબીરી પદોની ખુબી અને અસરથી આપણી વસતી અંજાણી નથી. તે જોકે વરજ ભાષામાં રચાયલાં છે, તોપણ ગુજરાતી વસતી તેને પોતાની સવભાષાનાં ગાયનો અને ભજનો કરતાં પણ વીશેષ ભાવથી ગાય છે અને ગવડાવે છે. તેમાં નીતી, ભકતી અને આતમજ્ઞાન સમાયલાં હોવાથી, વાંચનારનાં મન અને તેની સંસારી વરતણુક ઊપર તે સારી અસર કરેછે. તેવા ઘણાંક પદો મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાંથી આગલ ગુજરાતી લીપીમાં છાપી પ્રગટ કરવામાં આવયાં હતાં. તેની ચોપડીઓ ખપી ગયાથી, તેમને આ ચોપડીમાં નવેસરથી છાપી પ્રગટ કરવામાં આવયાં છે. એની રચના અને ગોઠવણમાં આગલ કરતાં ઘણો સુધારો થયલો, વાંચનારના જોવામાં આવશે. આમાં એ નામાંકીત કવીનાં આસરે દોહડસો પદો અને દુહાઓનો સંગ્રહ થયલો છે. પણ કબીરનાં પદો એટલી ટુકે સંખયામાંજ પુરાં થતાં નથી. તે હજારોની સંખયામાં છે. આ ચોપડીમાં સમાવેલો તેનો ભાગ મુખય કરી તે છે, કે જે આપણી તરફ સાધારણ રીતે ગવાય છે. એની પાછલ આ ચોપડીના બીજા ભાગ તરીકે બીજાં વધુ કબીર પદો છાપી પ્રગટ કરવાનો એરાદો રાખયે છીયે.

મુંબઈ સમાચાર આફીસ,
જુલાઈ સને ૧૮૮૬. } માણેકજી બરજોરજી.

સાંકલીયું.

વીષય. પૃષ્ટ.

વીષય. પૃષ્ટ.

મુંબઈ સમાચારનાં

કબીર પદ.

પદ ૧.

હરીકા ભજન કરૂંગા બે,
જમસે ખુબ લડુંગા બે—ટેક.

અહમતા મારૂં, મમતા મારૂં—ખાનઝાદ કહેલાવું;
મન મેરા ચોકસ કર રાખું—ચીત ચઇતનમે મીલાઊં—હરીકા• ૧
રામ નામકા ઘોડા મેરા—શીલ લગામ ચઢાઊં;
ભજન પરતાપે હાથમેં બરછી—સનમુખ લેકર ધાઊં—હરીકા૦ ૨
ઔર લોક કસબકે ચાકર—મઈ હજુરકા કાજી;
કામ કરોધકી ગરદન મારૂં—સાહેબ રાખું રાજી—હરીકા૦ ૩
મએ સાહેબકા સાચા ચાકર—મેરા નામ કબીરા;
સબ સંતનકું શીશ નમાઊં—જો હરી પરખે હીરા—હરીકા૦ ૪

પદ ૨.

ભાઈ હુશાર રહેના બે,
ખુદાકા નામ તેં જપના બે—ટેક.

દો દીનકી જવાની દીવાની—તુજે અલ્લાને દીયા;
રામ ભજન બીન ખાક હોયગા—હુકમ કાલકુ કીયા—ભાઈ• ૧
ભાત ભાતકે કપડે પેહેને—સુરત બનાઇ ખાસી;
રામ ભજન બીન મુકત ન હોગા—પડે કાલકી ફાંસી—ભાઈ૦ ૨
ચીપ ચાપકે પઘડી બાંધે—ખાય પાનકા બીડા;
જબહી જમકી ગાંઠ પડેગી—જાય નંગા ઉઘાડા—ભાઈ૦ ૩

કહત કબીર સુન ગડવારા-મત કરના બે તોરાં;
રામ ભજનતો કહેતે રેહેના-કીઆ કરે કાલ બીચારા-ભાઇ૦ ૪

પદ ૩.

વાહ વાહવા સાહેબજી,
કીઆ ખુબ ખીયાલ તુમારાજી-ટેક.

ગગન લેકર બાજ ઊરાવે-કઊઆ તીર ચલાવે;
જદ બકરીને બાઘ પછારા-ઊનકું કોન છોરાવે-વાહ૦ ૧
જદ ચુવેને બીલ્લી પકરી-મુરગ્ની ઘરઘર રોવે !
બંદરકે ઘર ધુમ મચી હએ-ઊંટ બીસય પદ ગાવે-વાહ૦ ૨
ગુંગા બહેરા બાત ચલાવે-અંધા કુરાન બાંચે;
જદ ઠુંઠેને મુરદંગ બજાયા-લંગડા કીયા ખુબ નાચે-વાહ૦ ૩
કહત કબીરા ઊલટી બાની-બીરલા કોયક જાને;
જો ગુરૂકા પુરા હોય સો-એહી બાત પએછાને-વાહ૦ ૪

પદ ૪.

તનકા નહી ભરોસા બે,
દેખે કાલ તમાસા બે-ટેક.

બરે રાજમો સાજ બીરાજે-મત જાનો સુખ ભેલા;
કોઇ કીસીકા નહીં રે યારો-આખર જાત એકેલા-તનકા૦ ૧
ચીપચાપકે પઘડી બાંધી-બાલમ પેચ સવાઇ;
મુછાં મરોડકર દરપન દેખે-હાલ ફીરંગ કરમાંહી-તનકા૦ ૨
શાલ દુશાલા પટુ ઓઢે-ખાવે ગરમ મસાલા,
જબ આવેગા જમકા ફાંસા-હોવે ગરદી હલા-તનકા૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ-મારગ સીધા સવારા;
નજર ખોલ કર દેખો યારો-એ સબ જુઠ પસારા-તનકા૦ ૪

પદ ૫.

સંગત સંતનકી કર લે,
જનમકા સારથક કછુ કર લે–ટેક.

ઊતમ દેહી નર પાયા પ્રાણી–ઈસકા હીત કછુ કર લે;
સદગુરૂ શરણે જાકે બાબા–જનમ મરણ દુર કર લે–સંગત૦ ૧
કહાંસે આવે કાંહાંકુ જાવે–એ કુછ માલુમ કર લે;
દો દીનકી જીંદગાની યારો–હુશાર હોકર ચલ લે–સંગત૦ ૨
કોન કીસીકે જોરૂ લડકે–કોન કીસીકે સાલે,
જદલગ પલેમેં પઈસા ભાઈ–તદલગ મીઠા બોલે–સંગત૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ–બાર બાર નહીં આના;
અપના હીત કછુ કરલે ભઈયા–આખર એકેલા જાના–સંગત૦ ૪

પદ ૬.

સંગત મત કરના ખોટી,
દુનીઆ ઉલટી હુએ જુઠી-ટેક.

સગા ભાઈસો બુરા બોલે–સાલેકુ સનમાના;
માઈ બાપતો ભીખ માગે–સસરેકુ જમખાના–સંગત૦ ૧
જીસકા લેવે ઊસ ધમકાવે–બાત બોલે તીની;
સાધુ સંતકુ કછુ ન માને–રખે કાનપર પથ્રી–સંગત૦ ૨
કઊરી કઊરી માયા જોરી–લાખ કરોરા મોટા;
ચીઠી આઈ જદ રામજીકી–ખોલ ગયા લંગોટા–સંગત૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ–દુનીઆ ભઈ દીવાની;
માહાદેવકું છોડ દીયા–ઓર પુજવા જાય ભવાની–સંગત૦ ૪

પદ ૭.

એલ સબ પેસેકા,

સબ કુછ બાતાં હે પેસા—ટેક.

પેસા જોરૂ. પેસા લરકા—પેસા બાબા બહેના;
પેસા હાતી ઘોડે પલાના—પેસા લગે નીશાનાં—એલ૦ ૧
પેસા દેવ, પેસા ધરમ—પેસા સબ કુછ ભાઈ;
પેસા રાજા રાજ કરાવે—પેસા કરે લઢાઇ—એલ૦ ૨.
પેસા હાતીપે અબુજ ચડાવે—પેસા ઘોડે ઉરાવે;
એક દીન પેસા બદલ ગયા તો—પાણીમે લંગર પરાવે—એલ૦ ૩
પેસા ગુરૂ, પેસા ચેલા—પેસા ભકતી કરાવે:
કહુત કબીરા સુન ભઈ સાધુ—પેસા જીવ છોરાવે—એલ૦ ૪

પદ ૮.

સબ પેસેકે ભાઈ,

દીલકા સાથી નહી કોઇ—ટેક.

ખાને પીનેકું પેસા હોય તો—જોરૂ બંદગી કરે;
એક દીન ખાના નહી મીલે તો—ફીરકે જવાબ કરે—સબ૦ ૨
જબ લગ અપને પલેમે પઇસા—તબ લોક સલામ કરે;
અપના પઇસા નીકલ ગયા તો—કોઇ નહી મીઠા બોલે—સબ૦ ૨
ભાઇબંધ ઓર બહીન સાલે—સબ પેસેકા ભાઇ;
દીલકા સાથી કોઇ નહીં રે—કહુત કબીર સુનાઈ—સબ૦ ૩

પદ ૯.

કાલકા અજબ તડાકા બે,

તું કીઆ જાને લડકા બે—ટેક.

નવભી મર ગયે દસભી મર ગયે—મર ગયે સહસ્ત્ર અઠયાસી;
તેતીસ કોટી દેવતા મર ગયે—પડે કાલકી ફાંસી—કાલ૦—૧

પીર મરે પેગંબર મર ગયે-મર ગયે જંદા જોગી;
જપી તપી સનયાસી મરગયે-મરગયે બહુદન રોગી-કાલ૦ ૨
તીન લોકપર છતર બીરાજે-લુટા કુંજબીહારી;
કહત કબીરા સોબી મરગયે-રહ્યઅત કઊન બીચારી-કાલ૦ ૩

પદ ૧૦.

હમારો તીરથ કોન કરે,
ભટકત કોન ફીરે-ટેક.

મનમે ગંગા, મનમે કાશી-મનમે સનાન કરે-હમા૦ ૧
મનમે આસન, મનમે ખડાસન-મનમે ધુની જલે-હમા૦ ૨
મનમે મુદરા, મનમે માલા-મનમે ધીઆન ધરે-હમા૦ ૩
કહત કબીરા સુનભઇ સાધુ-ભટકત કોન ફીરે-હમા૦ ૪.

પદ ૧૧.

કએસા જોગ કમાયા બે,
એ કીયા ઢોંગ મચાયા બે-ટેક.

જટા બઢાઈ ભભુત ચઢાઈ-જગમે કહેતા સીધ્ધા;
સીધનકીતો બાતન જાને-એતો બાલપનોકા ગધા-કઇસા૦ ૧
ભગવે કપડે સીર મુંડાવે-કહેતા મેં સનીઆસી;
સનીઆસીકી ગત હુયે નીયારી-એતો પેટકે ઊપદેશી-કઇસા૦ ૨
ગલેમે કફની સીરમે ટોપી-કહેતા ફકીર મઊલા;
ફકીર હએતો સબસે નીયારા-એ તો કુતબોરા-કઇસા૦ ૩
કાન ફાડકર મુદરા ડાલી-નાથ કહલાવે ભારી;
નાથનકી તો ગત હએ નીયારી-એતો દેખે પરનારી-કઇસા૦ ૪
હાથમે સોટા ઘરઘર ફીરના-કહેતા મે નાનકસાઇ;
પઇસા ખાતરસીર ઊડાવે-મોસે બકે બુરાઈ-કઇસા૦ ૫

કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—સબ સંતનકા ચેરા;
રામ નામ બીન મુકત ન પાવે—એહી પંથ હમારા—કઈસા૦ ૬

પદ ૧૨.

ગાફીલ મત રહેના બેટા,
સીરપર જમ મારે સોટા—ટેક

લખ ચોરીયાસી ખીરકી મીયાને—અવચીત નરતનુ પાયા;
દો દીન ગયે સટર પટરમે—ફીર ચોરીઆસી આયા—ગાફ૦ ૧
ચાર પહરકા લેના દેના—ચાર નીંદમે કાટા;
અસટ પરહર ઈર્ણો ઘુસડ ગએ—આયા મુદલમે તોટા—ગાફ૦ ૨
કવરી કવરી માયા જોડી—લોક કહત હે મોટા;
જાન ગઈ જગ દેખત બેટા—સાથ નહીં લંગોટા—ગાફ૦ ૩
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—બાર બાર નહીં આવે;
ઈસ દુનીઆકા સોદા કર લે—જનમ મરણ સબ જાવે—ગાફ૦ ૪

પદ ૧૩.

ગુરૂને બાત સુનાયા બે,
મુજકુ ફકીર બનાયા બે—ટેક.

નીરાકાર સીરતાજ બનાયા—નીરગુણ ઊજલી સેલી;
ચીદાકાશકી કફની ડાલી—હાતમે ચીનમય ઝોલી—ગુરૂને૦ ૧
આતમ ગ્નાનકા લીયા કટોરા—ઘર ઘર ટક્કા માગે;
કામ કરોધકી ધુની જલાઈ—અનુહદ લંગર બાજે—ગુરૂને૦ ૨
અઊટ હાતકા માનવ પીંજરા—સોહં પોપટ બોલે;
નીરંજન રઘુનાથ હુકુમસે—અંદરકા પટ ખોલે—ગુરૂને૦ ૩.

પદ ૧૪.

રામ નામ તું ભજ લે પીઆરે,
કાયકુ મગરૂરી કરતા હુએ;
કચી મટીકા બંગલા તેરા,
પાવ પલકમે ઢલતા હુએ-ટેક.

બમ્મન હોકર પુરાન બાંચે-સનાન તરપન કરતા હુએ;
સબ કાલ સુચીલ રહુતહય-યું કીયા સાહેબ મીલતા હુએ-રામ૦૧
જોગી હોકર જટા બઢાવે-હાલ મસતમે રહતા હુએ;
દોનો હાથ સીરપર ધરકે-યું કીયા સાહેબ મીલતા હુએ-રામ૦૨
માનભાવ હોકર કાલે કપડે-દાઢી મુછી મુડતા હુએ;
ઊલટી લકડી હાથમે પકરી-યું કયા સાહેબ મીલતા હુએ-રામ૦૩
મુલાં હોકર બાંગ પુકારે-વો કયા સાહેબ બહેરા હુએ?
મુંગીકે પાવમે ઘુંઘર વાજે-ઓબી અલા સુનતા હુએ-રામ૦૪
જંગમ હોકર લીંગ બાંધે-ઘરઘર ફેરી ફીરતા હુએ;
સંખ બજા કર ભીક્ષા માગે-યું કયા સાહેબ મીલતા હુએ-રામ૦૫
કહુત કબીરા સુનભાઈ સાધુ-મનકી માલા જપતા હુએ;
જો ભાવ ભગતસે ધયાન ધરતહે-ઊનકું સાહેબ મીલતા હુએ-રામ૦ ૬

પદ ૧૫.

ઇસ તન ધનકી કોન બરાઈ,
દેખત નયનમે મટી મીલાઇ-ટેક.

હાડ જલે જઇસી લકડેકી મોલી-બાલ જલે જઇસી ઘાસકી પોલી-ઇસ તન ધનકી૦ ૧
આપને ખાતર મેહેલ બનાયા-આપહી જાકર જંગલ સોયા-ઇસ તન ધનકી૦ ૨

કહત કબીરા સુન મેરે ગુનીઆ—આપ મુવે પીછે ડુબ ગઇ
દુનયા—ઇસ તન ધનકી૦ ૩

પદ ૧૬.

બાબા હરદેમે હરકું દેખા—ટેક.

ઠાકર દુવારી બમન બઇઠા—મકકે એંદર સીદારે;
એક ગુરૂ કે દોઇ ચેલે—એક નીમાજી એક પુંજારે—બાબા૦૧
આપી ભટી આપી મતકે—આપી ચુવાવનવાલા રે;
આપી પીવે ઓર આપી પીલાવે—સાંઇ મતવાલા રે—બાબા૦૨
આપી માલ આપી ખજેના—આપી લુટાવનવાલા રે;
અપને ઘરકું આપ લુટાવે—આપ નહી ઘર ઘાલારે—બાબા૦૩
આપી કાજી, આપી મુલલાં—આપી નીયાવ ચુકાવે રે;
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—સબકા એકી અલ્લા રે—બાબા૦૪

પદ ૧૭.

નજર ન આવે આતમ જયાતી—ટેક.

તેલ ન બતી બુજ નહી જાતી—નહી જાગત નહી સોતી—
નજર૦ ૧
ઝીલમીલ ઝીંલમીલ નીસીદીની જમકે, જેસા નીરમલ મોતી—
નજર૦ ૨
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ, ઘર ઘર બાંચત પોથી—નજર૦૩

પદ ૧૮.

મન રે આગમ તીરથકું ચલના—ટેક.

ગાજ ન બીજ ન પવન ના, પાણી બીન બાદલકા જરના—
મનરે૦ ૧

જાહાં નાહી તાલ અખંડહી ધારા, ઊસ સરોવરમે જુલના-
મનરે૦ ૨

કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ, કાહેકુ ભરમ ભટકે મરના-
મનરે૦ ૩

પદ ૧૯.

આપહી ધનકધારી પ્રભુજી,

આપહી ખેલ ખીલારી હે-ટેક

તંબુ તો આસમાન બનાયો-જમીન ગલીચા ભારી હે;
ચાંદ સુરજ દો મશાલબનાયે-તેરી ખુદરત નીયારી હે-આ૦ ૧
રામ નામકી ચોપટ માંડી, તુમ પાસા જગ સારી હે;
પાસા ડાલે જીવ જીતાવે-સારી કવન બીચારી હે-આ૦ ૨
છક્કે પંજેસે નરદ બચાવે-બાજી કઠણ કરારી હે;
જાકી નરદ પકી ઘર આવે-સોઈ સુગર ખીલારી હે-આ૦ ૩
રંગા તારે બંકા તારે-ગણીકા કવણ બીચારી હે;
ધરૂવ પ્રહ્લાદ નેકીસે જા બેઠે-આપહી ધનકધારી હે-આ૦ ૪
જાકે સીરપર સાહેબકા પંજા-વાકો જગત ભીકારી હે;
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ-સાચી જીત હમારી હે-આપ૦ ૫

પદ ૨૦.

રામ ભજનકું દીયા,

કમલ મુખ રામ ભજનકું દીયા-ટેક.

લખ ચોરયાસી ફેરી ફીરકર-સુંદર તનુ પાયા-રામ૦ ૧
ખાયા પીયા સુખસે સોયા-નાહક જમાના ખોયા-રામ૦ ૨

જા મુખ નીસીદીની રામ નામ નહીં—વહા તુમ કછુ
નહી કીયા—રામ૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ—આયા એસા ગીયા—રામ૦ ૪

પદ ૨૧.

મેરે નજરમે મોતી આયો,
મેં ભલા ભરોંસે પાયો. મેરે૦—ટેક.

ચાર ખુંટકે દેવલ બનાયે—ઊસ પર કર સધરાયે—મેરે૦ ૧
દેશ દેશકે દરશન આયે—સંતનકે મન ભાયે—મેરે૦ ૨
સેજ સુનો પર સાહેબ મેરા—તીન લોક છબ છાયે—મેરે૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ—હુકમી નામ ચલાયે—મેરે૦ ૪

પદ ૨૨.

ઘુંઘટકા પટ ખોલ,
તુજે રામ મીલેગા—ટેક.

ઘટ ઘટ બીચ રામ રમઇયા—જુટા પચરંગ ખોલ—ઘું૦ ૧
શુનીઅ મેહેલમે દીપ જોત હે, બાજે અનુહદ ઢોલ—ઘું૦ ૨
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ, રામનામ ભર તોલ—ઘું૦ ૩

પદ ૨૩.

અબ તુમ—કબ સમરોગે રામ—ટેક

ગરભ કુલીમેં જપ તપ કીને—નીકલ હુવા બેઈમાન—અબ૦ ૧
બાલપનોમેં ખેલ ગમાંયા—તરૂનપનોમે કામ—અબ૦ ૨
હાત પાંવ જબ કાંપન લાગે—નીકલ ગયો અવસાન—અબ૦ ૩
જુઠી કાયા જુઠી માયા—આખર મોત નીદાન—અબ૦ ૪
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ—એહી ઘોડા એ મેદાન,
જીવડા દો દીનકા મેજબાન—અબ૦ ૫

પદ ૨૪.

ક્યા ભુલા જગ સારા,
ન માન જુઠ પસારા—હરહર ક્યા૦ ટેક.

કાલ ભુજંગ શરીર ચબાવે—મેંડ ચબાવે મખી,
પલપલ ઊમર તોટા હોવે—વીષય ન હોવે નીઆરા—હરહર૦ ૧
દીપ દેખકે પતંગ ફસા—ધન કામીનીકુ જોએ,
મછી જેસી ગલપર લોટે—પરાણ ગયે સો પીઆરા—હરહર૦ ૨
ગયાન નહી ઊસ તનકું મરતે—તરતેકુ ઓ ડુબાવે,
નોકા છોડ નદીમે ઘુસા—પેટ બાંધકે પથારા—હરહર૦ ૩
અમરૂત છાંડ બોખકું લેવે—સોહે આતમ હતીઆરા;
પરેમ છાંડકે પથરા લેવે—હાંસે દાસ કબીરા—હરહર૦ ૪

પદ ૨૫.

મુખરા ક્યા દેખે દરપનમેં,
દયા ધરમ નહી મનમે—મુખ૦ ટેક.

જેસી ફુલ રહે ફુલબાડી—બાસ રહે નીજ ફુલમે;
એક દીન એસી હો જાવેગી—ખાખ ઊડેગી તનમેં—મુખ૦ ૧
ચુવા ચંદન અબીર અરગજા—શોભે ગોરે તનમેં;
ધન જોબન દોંગરકા પાની—ઢલ જાવેગા ખીનમેં—મુખ૦ ૨
કવરી કવરી માયા જોરી—સુરત રહે નીજ ધનમેં;
દસ દરવાજે બંદ રહા તો—રેહ ગઇ મનકી મનમેં—મુખ૦ ૩
પગીઆ બાંધે પગ અસવારે—લેત જુલા જુલ તનમેં;
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ—એ ક્યા લગ રહે મનમેં—મુખ૦ ૪

પદ ૨૬.

કાયા નહીં તેરી, નહીં તેરી;
મત કર મેરી મેરી—કાયા૰ ટેક.

આ તો દો દીનકી જીંદગાની—જેસો પથર ઊપર પાની;
એ તો હોવેગી ધુરબાની—કાયા૰ ૧

જેસો રંગ પતંગ બીલાવે—એતો પલક પીછે ઊર જાવે;
અંતે કોઈ કામ નહી આવે—કાયા૰ ૨

સુન બાત કહું પરમાની—વાકી કયા કરતા ગુમાની;
તુમ તો બરે હે બેઇમાની—કાયા૰ ૩

અબ મત ગાફલ રેહેના બંદા—જુઠા લગા જગતકા ધંધા;
પરા મોહ કાલકા ફંદા—કાયા૰ ૪

કહત કબીર સુને નર ગયાની—એ શીખ હીરદેમેં માની;
તેરેકું બાત કહી સમજાની—કાયા૰ ૫

પદ ૨૭.

આખર મરનાહે મરનાહે,
તુંમ કાહેકું ગુમાન કરતાહે—ટેક.

કોઈ મોટા રાવ ઓર રાના—જીને જોધપુર બંધાના;
સો નર સુતા હે મસાના—આખર૰૧

જો નર કુર કપુરે જમતા—જો નર સુખ પાલો સન મરતા;
સો મેં નજરે દેખા જલતા—આખર૰૨

અરે બંદા મરના તુમ જાની, દેખ ગુરૂકી નીશાની;
અરે તેરી ખરી જાત બેઇમાની—આખર૰૩.

કહત કબીરા સુનોરે ભાઈ, તેરે માત તાત લોગાઇ;
એ સબ જુઠી જાલ લગાઈ—આખર ૪.

પદ ૨૮.

ગુરૂ બીન મારગ નહીં રે કબીરા,
ગુરૂ બીન મારગ નહીં–ગુરૂ૦ ટેક.

એક દોન તીન કહેકે કહેકે–પકરત વેદ પુરાના જો;
વેદ પંથકા ભેદ ન જાના–પાનીમો ડુબડુબ મુવારે બંમના–ગુ૦૧

કાનમે કુંડલ રૂદરાક્ષ ગલેમે–જંગમ કાએક હોના જો;
લીંગ પંથકા ભેદ નૂ જાના–લીંગ પુજપુજ મુવારે જંગમાં–ગુ૦૨

અવલ કાજી મસીદ મુલાં–નહીંતો નીમાજ પઢના જો;
ઓર પંથકા ભેદ ન જાના–ધીઆન ધરધર મુવારે મુલાં–
ગુરૂ બીન૦ ૩

કહત કબીરા સોચ કરે તુમ–અપને અપને ધરમ ગુરૂસે;
પીછાન કોરે બા બા * * * *–ગુરૂ૦ ૪

પદ ૨૯.

મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ,
ઘોવ કપુંની ડારી રે–ટેક.

તણુ કરૂ તખતા મન કરૂં પાણી રે,
ચંતકો સાબુ લગાય; ધોવે ગુરૂ ગયાની રે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ-૧

મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ, શીતલસા પાણી રે,
આવેગો શુરીજંન–ગુદણી પુરાનીરે,
મેલોસી ગોદણીયાં બાબુ–૨

જમનાકો નીરતીર વહકે, નીરમલ પાણીરે,
આવેગો મેરો રસીઆ ધોવેગો ગોંઠ સુરાનીરે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ–૩

ફોરીસી ગગરીયાં બાબુ. ઠંડાસા પાણીરે,
ગોદણીયાં ધોવેરે સુધ ગુર ગયાનીરે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ—૪
કહત કબીરા સુનો મેરે પ્રાણી,
સતકી મોગર મારો બાબુ; રસી હે પુરાનીરે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ—૫

પદ ૩૦.

આવેગા સો જાવેગા, જીવેગા સો મરેગા;
સાંહેકે ચરન પર રંગ ભર રમેગા—ટેક.
હીયાંકો સીતાફલ હીયાંકોરે લીંબુ,
હીયાંકો મુસલમીન હીયાંકોરે હીંદુ—આવેગા૦ ૧
હીયાંકો કટોરો હીયાંકી જારી;
હીયાંકો પુરૂષ હીયાંકોરે નારી—આવેગા૦ ૨
કેહત કબીરા કીયા ભયો શોહોર;
એ બસતી નગરીયાં ઘુસ ગયો ચોર—આવેગા૦ ૩

પદ ૩૧.

આજકા લાએઆ લીજીએ કાલ કીનને દેખી,
એક પલ રેહને ન પાવસી, જબ ઉતરેગી ચીઠી—ટેક.
સાંગી પીઠ બજારકી—સબ કોઈ સોદેકુ આયા,
સેઠને બોલાયા લાભકુ—હીયાં તો મુદલ ગુમાયા—આજકા૦ ૧
સચ્ચા સોદા જીને કીયા—સો નર લાભ લે છુટા,
ખોટા સોદા જીને કીયા—સો નર ખાડમે ગુટા—આજકા૦ ૨
કેહતે કબીર મેને બનજ કીયા—તામે મે બુધ પાઈ;
રાડમે મીલા સતગુરૂ—ઉનને દરગાહ બતાઈ—આજકા૦ ૩

પદ ૩૨.

માઈ મુજે જાના પીયાજીકે દેસ—ટેક.

સોવતસોવત હુ ઉઠ ન સકતી—ચુરીયોને ચુન ખાયા ખેત-માઈ૦ ૧
સાસ બુરી મોરી નનદ હઠીલી—કેસે કર બનેગા હેત—માઈ૦ ૨
કેહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ—વોહી હમારા દેસ—માઈ૦ ૩

પદ ૩૩.

દરવંદ દુરવેસોહે ઓ બેદરદ કસાઈ;
ગળેપર છુરીયાં ધરતે તુજે મેહર ન આઈ—ટેક.

કયા બકરી ઓર કયા ગઊવાં—ઓર કયા અપનારે જાયા;
સબોકે રે લહુ એક હે—તુજે કીને ફરમાયા—દરવંદ૦ ૧
ભુખેકુ હર ભોજન દેત હે—પીઆસેકુ પાની;
ઉનકી દરગાહ હક હે—હમ નેક કર જાની—દરવંદ૦ ૨
કયા જમીન ઓર કયા આસમાન—કયા દો જુગ માયા;
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—ઊસે એકીન ઠરાયા—દરવંદ૦ ૩

પદ ૩૪.

રામ ભરોસો રાખીએ, અપને મનમાઈ;
સુખ સુવે આનંદમે, કયુ બીગડે નાઈ—ટેક.

મન તો દન ગાંડો હતો—જો દન ગરભ બસેરા,
માયા તાકુ યા મીલી—મુરખ ચેત સવેરા—રામ૦ ૧
અગમ તાલ પાખર કુવા—વામે ભર રેહેતે પાની,
ખાલી કબુ અન નીકસી—જાકી અકલ કાહાંની—રામ૦ ૨
જલચલ જીવ જેતે—તેતે પસુ પંખી પતંગવા,
વાકુ હર ભોજંન દેત—હે સબોકે સંગા—રામ૦ ૩

કબીરા બેઠા નાવ પર—મનતો સામી પાર;
ખેલનહારા રામ હે—દુબે ઉને સર ભાર—રામ૦ ૪

પદ ૩૫.

એરી માઈ મોરી ગગરીયાં ભારી—ટેક.

પનગટકો નદીરે ભરોસો—છાંડ ચલી પનીયારી—એરી માઈ૦ ૧
એક ભર ગઈ દુજી ભરનેકું આઈ—અબ મોરી ભરનેકી બારી—
એરી માઈ૦ ૨
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ—ગોબંદકી ગત નીયારી—એરી૦ ૩

પદ ૩૬.

સાધુ દીન ભરનેકુ આયે—ટેક.

આવનકું કોન રાજી થે—અપની ખુસીસે પઠાયે—સાધુ૦ ૧
બેટા બેટી જોરૂં લડકે—સોભી લોક પરાયે—સાધુ૦ ૨
મેં જાનુ કુચ સુખ ઊપજેગો—વહાં પુંજી મુદલ ગુમાયે—સા૦ ૩
કહત કબીરા સુનભઈ સાધુ—સાહેબ બીન ન સુખ પાયે—સા૦ ૪

પદ ૩૭.

લેખો કયું મીટે જાકે આંક પરયો—ટેક.

કુટક કરૂં તો કબુ ના મીટે—દુખ સુખ વાકે કરમ લખયો૦ ૧
મેં અબલ કસુ ના ચેટયો—બીન મંગે મોતીસે સમુદર
ભરયો૦ ૨
કોન જાને એ ખોટે ઓર ખરે—ગાંઠ બાંધો પરખ ન બુજયો૦ ૩
કેહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ—એ લાલચસે સબ કામ
બીગરયો૦ ૪

પદ ૩૮.

સાધો એ મુરદેકો ગામ,
એ જુગમે કોઇ રહેઆ ન રહેસી,
કાણેકો લીજીએ નામ સાધુ—ટેક.

ચંદભી મર રહે સુરભી મર રહે—મર રહે ધરતી આકાસ,
ચઉદઇ લોક જાએ જલ તીરન—બસે વાકીજુઠી આસ—સા૦ ૧
એક જોત સરૂપ ઠર રહી હે—જીને સબ સુરશટી ઉપાઇ,
કહુત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—તાકુ કાલ ન ખાઇ—સાધો૦ ૨

પદ ૩૯.

રામરાએ મનકી આસ પાણી,
કાયા નગરી ફેરઇ બસાણી,
ઊજર એરા ફેર બસાણી—ટેક.

ઘટમે રાજા રાજ કરત હે—નીસદન ફરતી દુહાઇ;
કામ કરોધ દોનો ગરદન મારે—એસી અદલ ચલાઇ. રામ૦ ૧
ઘટમે રાજા રાજકરતહે— સોલેખાહી, દસદરવાજે, બાવનકંગુરે
તીનસો સાઠ ઊસે ચીરે—જો લાગેસો કોટબના ચોફેરે—રામ૦ ૨
પાંચો પરધાન કરૂં બસ અપને—તો પરજા દુખી ના હોય;
ચેત પુરૂષ જાકી કરે કોટવાલી—નગર ન લુટે કોય—રામ૦ ૩
ગયાન ભંડાર ભરેઓ ભરપુરી—ન કુચ ખરચેઓ ન ખાયો;
દાસ કબીરા ચડે ગઢ ઊપેર—જીતી નગારૂ બજાયો—રામ૦ ૪

પદ ૪૦.

દુખમે કોઇએ ન આવે કામ,
બીપત પડે કોઇ ના આવે કામ. ટેક.

બોહુતઇ સગો હમે કર દેખયો—એક સગો દુજો દામ—દુખ૦ ૧

માતપીતા સુત ભાઇરે બંધવા—પલ બીચ ફેરાવિકમાન—દુ૰ખ૰ ૨
રામ રેહમાન કીરપા કર કબીર પર—અંતકાલ હરનામ—દુ૰ખ૰ ૩

પદ ૪૧.

રામ સમરલે હં પંજરકે સોવા—ટેક.

જો દન આજ સો કલ નહી અંધે—ધંધે કરત સબ જુગ મુવા—રામ૦ ૧
ભોર ભયે દરસનકુ આયે પંચી—હાર ચલે જેસે જુવા—રામ૦ ૨
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ—નામ લેતે મુખમે અમરૂત હુવા—રામ૦ ૩

પદ ૪૨.

આસ એક અલેકસે લાગા,
તાથે માયા મમતા ઉઠ ભાગા;
સાચારે બાપ હમારા નીરનજન.
મીલા તો ભાયગ જાગા—ટેક.

દુરમંત દાદી હમપર દાદા પરદા બીચ બનાયા,
ગુરૂ ગયાનકા ગોલા છુટા—ઊડ ગયા દુરમત કાગા—આસ૦ ૧
આનંદ સાગી બહુ રંગ બાજા—ગગન મંડલ બીચ ગાજા,
રંગત મોહલમે નટવા નાચે—જ્યું બાલ નરમાની નાગા—આસ૦ ૨
પાંચોઈ તતકી ભટીયા ચુઆણી—રામ રસોયા પાકા,
કહેતો કબીર સુન મેરે સાધુ—જીણ સોનેમે મીલા સોહાગા—આસ૦ ૩

પદ ૪૩.

કેથે ગયો પંચી બોલતો—ટેક.

મુખ પાન ચાવતો, પીક ઊરાવતો—વાંકી મુછ મરોડતો—કેથે ગયો૦ ૧

સુવા ચંદન ઓર અરગજા ફુલોંમે—પંચી દહી તોલતો—કેથે ગયો૦ ૨

જીનેહી પેહનતો, જાડેહી પેંહનતો—હસી ખુસી ઘુંઘટ બોલતો—કેથે ગયો૦ ૩

બાગોમે જાતો, આંબ ફલ ખાતો—અવસર કે કામ બીચ ડોલતો—કેથે ગયો૦ ૪

કેહેત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ—કમર કટાર નહી ખોલતો—કેથે ગયો૦ ૫

પદ ૪૪.

નીરધનકે ધન રામ, હમારે નીરધનકે૦—ટેક.

ચોર ન લેવે ઘટહુ ન જાવે—ધાર પરે આવે કામ, હમારે—નીરધન૦ ૧

સોવત બેઠત જાગત ઊઠત—જપું હર હર નામ, હમારે—નીરધન૦ ૨

દન દન હોતે સવાય સવાય—ખુટત નહી એક દામ, હમારે—નીરધન૦ ૩

ફકીર ચલે નગર દવારે—પાસ નહી બદામ, હમારે—નીર૦ ૪

કહત કબીર સુનો ભઈ સાધુ—પારસકો નહી કામ, હમારે—નીરધન૦ ૫

પદ ૪૫

અવસર બેર્ હ બેર ન આવે—ટેક.

જીઊ જાને તીયું કર લે ભલાઈ—સમરનકો ફલ પાવે—અવસર૦ ૧

તનઈ છુટ ધન કાહે કામ લગત હે—કાયકુ કપતી કેહલાવે—
અવસર૦ ૨
જુઠઈ કામ ધામ જુઠઈ દામ નામ—જુઠઇ જનમ ગુમાવે—
અવસર૦ ૩
જો જાને કછુ કર લે ભલાઈ—જનમ જનમ સુખ પાવે—અ૦ ૪
કેહત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ—એ કનચનસો ફલ પાવે—અ૦ ૫

પદ ૪૬.

દેખો દુરમતયા સંસારકી—ટેક.

અરે જેસો હીરો હાતમે છાંડ દીનો—બાંધી મુઠી બેગારકી—
દેખો૦ ૧
કોઈ બેતી કોઈ બનજ લાગે—કોઇકુ હાંસ હે હથીયારકી—દે૦ ૨
ઊગ ધુપમે દીસ ગુમાવે—સુધ બીસારી હે કીરતારકી—દેખો૦ ૩
જાન બુજકર પંથ ચલત હે—સુન સુન બાત ગમારકી—દે૦ ૪
અપને હાથ ગલે બીચ ડાલે—એ ફાંસી હે માયા જાલકી—દે૦ ૫
સો સો બેર તુજકુ કેહતા હુઊ—મુજે સોગંદ હે સરજનહારકી—
દેખો૦ ૬
કેહતો કબીરા તોરી કાયા બીનસ જાયગી—પલમે જેસી માયા
છારકી—દેખો૦ ૭

પદ ૪૭.

કેતે બન રહેઓ ઊદાસી—ઓ ભમરા—ટેક.

મુખ તેરો પીલો, બદન તેરો કાલો—સબઈ ફુલનકો બાસી—
ઓ ભમરા૦ ૧
પાતોઇ પાંત ફીર વલયો હે—જીસ ડાલ તું નહી, વે નરાસી—
ઓ ભમરા૦ ૨

સબઈ ફુલોમે ભમર બેઠે—ચંપા રહેઓ નીરાસી—ઓ ભમ૦ ૩
કહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ—લે કરવત જાઊં કાસી—ઓ ભમ૦૪

પદ ૪૮.

ફુલવા બીન મોરે શાહકી બારી—ટેક.

આવેગો માલી, સીચેગો કેઆરી—ચુન ગયો કલીયાં, સમરેગો ડાલી—ફુલ૦ ૧

સુનેરા કલસા, રૂપેરી ઝારી—આવેગો માલી રસવે ગુલેરે બેયાલી—ફુલ૦ ૨

એકઇ કુવરે વાં પાંચ પનીયારી—પાંચોઈ સીચત મોરે શાહકી બારી—ફુલ૦ ૩

શાહ મેરા મોગરા, મેં ફુલબારી—હસત ખેલત કબીરા, ચુન ગયો માલી—ફુલ૦ ૪

પદ ૪૯.

સંત ગુરૂ સંત બરે સોદાગર,
વાકે ચરનમે જાઊંગા;
તાકે ચરને આઊંગા—ટેક.

મનકી મોહોર ધરૂં સર ઊપર—ગયનકા ઘોરા દોડાઊંગા;
પરેમકી પાખર ચંતાઈ ચાબુક—લેકી લગામ લગાઊંગા—તાકે૦ ૧

ભવે બબે ચાર તીર તરકસ—સુરત કમાન ચઢાઊંગા;
કામ કરોધ દોનો બરે મેવાસી—વાકુ પકર મંગાઊંગા—તાકે૦ ૨

એ ગયાન કટોરા બાંધકર—સતકો બાન ચલાઊંગા;
એ પંચઘટમે જો રમ રેહે—વાકુ એકી ઠોર લગાઊંગા—તાકે૦ ૩

કામ કરોધ સેહેજાર ન પાયે—અનભેદ તબલ બજાઊંગા;
કેહતે કબીર એ સરપે સાહેબ—વાકુ શીસ નમાઊંગા—તાકે૦ ૪

પદ ૫૦.

હરી નામકે બેપારી; હમ હરી નામકે બેપારી;
અમુક હીરા હાથ લાગા,
સાચી બનજ હમારી—ટેક.

તન કરૂં બેલ સુરતકુ પેંડા—ગયાનકી ગુન ભરદારી;
કીનીઉને લાઢા તાંબા કંચન—કીનીઉને લાઢી સોપારી—હમ૦ ૧

સાહેબનામ હીરદે બસત—મનકી માયા સબ ટાલી;
આપે નીરંજન હોકર બેઠે—મોએ ભરોસો ભારી—હમ હરી૦ ૨

ના સર જટા ના કાન મુદરા—ના ગલે કંઠા કારી;
તુંઈ પરતીપાલ દોનો જુગત રે—કેતી એક બાત તેહારી—હમ૦ ૩

ઊનને લાઢા માલ ધન—ઊનને લાઢા સુંદર નારી;
દાસ કબીરને રામનામ લાઢા—હે ભીની બેપ હમારી—હમ૦ ૪

પદ ૫૧.

હારે બુઢા તેરી મેરી કરતે જનમ ગયો;
જનમ ગયો તાથે હર ન કહેઓ—ટેક.

બાર બરસ બાલપણ ખેલેઓ—બીસ બરસ કચ્ચુ તપ ન કીયો;
તીસ બરસ હર નામ ન સમરેઓ—ફીર પસતાતભી ૨૬ ભયો—
જનમ૦ ૧

હાત પાઊં શીશ કામ ન લાગે—નેનોંકે અંતર બાદ કીયો;
આયે ફીર ચોર તોરી મોરી લે ગયો—માયા મુગટ રાખ ભયો—
જનમ૦ ૨

સુકે સરોવર પાલ બંધાની—નેનોંકે નીર બીચ સરાવન ભયો;
કહત કબીર સુન ભઈ સાંઈ—ધન જોબન કોઈ લે ન ગયો—
જનમ૦ ૩

પદ પર.

મન રે તું રામ બીન દુઃખ પાવેગો, પસતાવેગો—ટેક.
એ રાજાકે ઘર કરલા હોસી—મણ દસ ભાર લઢાવેગો;
ઉપર સરવાન ચડ કર બેઠે—લાઠી માર ચલાવેગો—મન રે૦ ૧
એ ઘાંચીકે ઘર બલદા હોસી—આંખોઈ ચામ બંધાવેગો;
જુણી જુણી આર લગાયેંકે—હરણીસી ચાલ ચલાવેગો—મ૦ ૨
એ બાજીકે ઘર બદરા હોસી—નાચ છતીસ નચાવેગો;
ઊંચે નીચે હાત કીયે સર ડોલે—ઘરઘર ભીખ મંગાવેગો—મ૦ ૩
એક શાહુકે ઘર ગઊંવાં હોસી—કેતીએક આસ ધરાવેગો;
કેહતા કબીર સુન ભાઈ સાધુ—જમરા જીવલે જાવેગો—મન૦ ૪

પદ પ૩.

મલુક સંધેસા લાયા વે,
તાથે મેરા તાલબ યારસીધાર આવે—ટેક.
એ કાલા પેહેરના જંગલ ચરના—કીને તેરા સીંગ સરાયા વે;
જીનકાવે તેને ખેત ઉજાડા—તલબ ઉનોડા આયા વે—મલુક૦ ૧
સામીપાર મેરા પીતમ ઠારા—મેં કીઊં આઉ બીચ પાની વે;
સુરત સનેકી નાવ બનાઊં—તન કરૂં કુરબાની વે—મલુક૦ ૨
આવ મેરે ઢોલના આછે નીક બોલના—કીની બરનીને બીર માયાવે;
કીનીવે ભેજી કાગજ કેરી ગુદીયાં—કીને મન ચંત લાયા વે—મલુક૦ ૩
હંસ ઊડે બગ જુરને લાગે—કાયાકા અંત ન પાયા વે;
દેખો સખીરી એક અજબ જનાવર—ઉડ ગયા બુરહુન આયા—વે—મલુક૦ ૪

સરાવન માસ મેડા આસાડ આયો-મેરા પીતમ અજીઅની આયા વે;
કેહત કબીર તન ભયીરી દીવાની-પીયા બીછોએ દુખ પાયા વે-મલુક૦ ૫

પદ ૫૪.

ગુદી, એ કયા ગુમાન વે,
યા તંન મીટીમે મીલજાના-ટેક.

મીટી બીન બીન મેહેલ બનાયા-પરાન કહે ઘર મેરા;
તેરા મેરા સબ છોડ ચલેગા-કોન કરેગા ફેરા-યા તન૦ ૧

બાવા શાંઇતો ગુદીયાં ઊડાવે-બીચ બીચ લંબી દોર;
દોરીયાં તુટ ગઇ ગુદીયાં નીકસ પડી-પડે નગરમે શોહોર-યા તન૦ ૨

મીટી પુછે કુમારકુ રે-તુ કેઆ ગુદેગી મોએ;
એક દન એસા આવસી રે-તુંજે ગુદે હર કોએ-યા તન૦ ૩

દેલકા મરમ કોઇઅ ન મીલા-જો મીલા સો ગરજી;
કારી ઘાવ કલેજે લાગી-કબ લગ સીવે દરજી-યા તન૦ ૪

ધનભી જાયગા જોબનભી જાયગા-હે સંસાર તમાશા;
લાખ ટકેકી સુરતભી જાયગી-હોયગા જંગલ બાસા-યા તન૦ ૫

મટી ખાના મટી પીના-મટી સબ જુગ ભરોસા;
અંતકાલ જરતાર પેહેના-આ ખર મરનેકી આસા-યા તન૦૬

દસભી જોડે બીસભી જોડે-જોડે સો પચાસા;
અંતકાલ કયુ ઓરભી જોડના-આવે ના રતી માસા-યા તન૦૭

મીટી ઓઢણુ મીટી બીછાવન-મીટીડા શરાના,
મીટીડા કબીર બનાયા-ઉન બીચ પવન દીવાના-યા તન૦ ૮

પદ ૫૫

ચલતે પરાન કેસે સોઈ રે.

કાયા ચલતે પરાન કેસે સોઈ—ટેક.

અલીરી મએ તેરે સંગ બહોત સુખ પાયો—નચ ઉઠ મલ ધોઈ;
અબ તંમ હસ મીલ ગવન સીધારે—જુગમે પડી બગોઈ—ચ૦ ૧
હસકે સુનો બોહારી કાયા—તેરે મેરે સંગ ના હોઈ;
એસી ભીતકો હોટક છાંડે—સંગ ન ચલા કોઈ—ચલતે૦ ૨
સેવટ સુખાદત ઊર પરેમ દત—શીશનાગ મુખ ધોઈ;
એસી રૂખી કેતેએક છાંડે—ચલી અમર ના હુવા કોઈ—ચ૦ ૩
પાપ પુન દોનો જનમ સંગાતી—ઔર ન ચલા કોઈ;
કેહતે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ—એ હોની થી સો હોઈ—ચ૦ ૪

પદ ૫૬.

ખેલ ગુમાયો બાલપણમે,

તરૂણાપણ રહી સોએ—ટેક.

અબ કેયા મુખ બતલાવું પીયાકુ—મઈ બેઠી જોબન ખોય—
ખેલ૦ ૧
અબ તન બુઢાપો ભયોરે—મે વાં બેઠી વાં રોય—ખેલ૦ ૨
અબ રૂપ રંગ કસુ રહેઓ નહી—તનમેં જીવ કુસંબો ધોય—
ખેલ૦ ૩
કેહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ—ફેર એસી ચટક ન હોય—ખેલ૦ ૪

પદ ૫૭.

કાએ સોચત બારો બારા રે,

સાહેબકા નામ લે રે ગુમારા—ટેક.

કસુ પઢા ઔર કસુ બાંચા—કૈસુ સુન બેદ પુરાના રે—હરકા૦ ૧

જો પેઠ બાંચે સુધ હોઇ—ઊનકુ સેજે મીલે સાંઇ રે—હરકા૦ ૨
પાંચ ચોર મીલ ઘર ભાંજા—ઘર લુટત દંન ઉર સંજારે—હર૦ ૩
જીસ ઘર પતી મકમ હોય—સો ઘર લુટ ન સક કોય રે—હર૦ ૪
એ તો બેલી બેલી જીસે કહીએ—વાકી બેલાઇ સીચત રહીએ—
હરકા૦ ૫

જદ પાનો ફુલો ફુલ લાગા—જદ જરંન મરંન ભેય ભાગા—હ૦ ૬
જદ દરપન માજત રહીએ—તદ મુખરા દેખન પાઇએ—હ૦ ૭
જદ દરપન ચઢી કાઠહીએ—તદ દરશન કીયા ન જાઇએ—હ૦ ૮
કચુ કીયા ને કચુ કીજીએ—સાંઇ આગુ લેખા લીજીએ—હ૦ ૯
જાકી કરનીમે કચુ ખુટે—વાકુ પકર પકર જમ લુટે—હ૦ ૧૦
એક બેલ હમારા બોરા—દુજા બોહતેરો ભાર ભરા—હ૦ ૧૧
મે ભાર ભર પસતાની—તલે કીચર ઓર ઊપેર પાની—હ૦ ૧૨
જાકો જમ સગીબો બેલી—સો કીઊં સોવે નીંદ ઘનેરાં—હ૦ ૧૩
જદ પાર ઉતરના રે ચાહીએ—તદ સેવટસે મીલ રહીએ—હ૦ ૧૪
જદ ઉતરેગે વોહ પારા—તદ હમ તુમ કોન સંસારા—હ૦ ૧૫
અંધારમે દીપક ચાહીએ—તદ બસત અગોચર પાઇએ—હ૦ ૧૬
જદ બસત અગોચ્ર પાઇ—તદ સેજે જોત સમાઇ—હ૦ ૧૭
બાજીગરને બાજા બજાયે—સારી આલમ તમાશેકુ આયે—
હ૦ ૧૮
બાજીગરને બાજી જો બોલા—સો આપઇ આપ એકે
લા—હ૦ ૧૯
દાસ કબીરને જોગ જાના—જોગ જાના જોગ માના—હ૦ ૨૦
દાસ કબીર હર દવાર રીજે—મુરખ કયા જોગ બુજે—હ૦ ૨૧

પદ ૫૮.

મરગોને ખેત ઊજારે, જતન બીન,
મરગોને ખેત ઊજારે—ટેક.
પાંચોઇ હરના પચીસ વેછેરૂં—વામેં તીને ચીકારે—જતન૦ ૧

અપને રે અપને સુખ કરે લાભ—અબ ચરત હે નેહારે—
જતન૦ ૨
અરંતેહે જેસી કરવી તુમરીયાં—તીરત બીરત પંચપંચ હારે—
જતન૦ ૩
તન મેરા એતીરી મન મેરા બીજવા—ગુરૂકે શબ્દ રખેવાલે—
જતન૦ ૪
કેહત કબીરારી ખાને ન પાયો—ફીરબી ચેત સવેરે—જતન૦ ૫

પદ ૫૯.

બનમે ભુલી પરી રે બનજારની, અકેલી,
ભુલી પરી રે બંજારની—ટેક.

પીયા તાંડ દેરાવકે ચલ ગયો—મેં અકેલી નીરધારની—બ૦ ૧
ના તરૂવરના કોકીલા—વાં રખી અકેલીજુહુરત કામની—બ૦૨
મેરે પીયાને કદર ન જાની—સારી રેન અકેલી દરાવની—બ૦ ૩
કેહત કબીર સુનભાઈસાધુ—પીયા પરેમકી ગત હરાવની—બ૦ ૪

પદ ૬૦.

બુંદસે ભીજે મોરી સારી રે,
મે કેસે આઉં—ટેક.

જીનકે પીયા પરદેશ સીધારે—સો કીઉં જીવે બીચારીરે—બું૦૧
આબુંવાલી દાલીં પપઇયાંરે બોલે—કોયલ બોલત કારીરે—બું૦૨
જીનીજીની બુંદના બરસઓ, મેહા—રૂમજુમ બરસતારી
રે—બું૦૩
કેહતા કબીર સુનભાઈ સાધુ—પીયાકી ગત હે નયારીરે—બું૦૪

પદ ૬૧.

તુમ બીન મેરા ન કોઇ, સાહેબજી,
તુમ બીન મેરા ન કોઇ—ટેક.

એક બીમ ઢુંડું શીકલ બીન ઢુંડું—બીન બીન ઢુંડત રોઇ—
તુમ બીન૦ ૧

ગઇ ગઇ વાં જલ ભરનેકુ—સબ સઇયાં સંગ સોઇ—તુમ બી૦ ૨

કેહત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ—મેરો રામ કરે સો હોઇ—તુમ
બીન૦ ૩

પદ ૬૨.

ખલક સબ રેનકા સપના,
સમજ મન કોઇ નહી અપના—ટેક.

કઠણ હો લોભકી ધારા—બહે સબ જાત સંસારા—ખલક૦ ૧

ઘડા જયું નીરકા ફુટા—પતા જયું ડારસે તુટા—ખલક૦ ૨

એસી નર જાન જીંદગાની—સમજ મન ચેત અભિમાની—
ખલક૦ ૩

ભુલયો મત દેખ તન ગોરા—જગતમે જીવનાં થોરા—ખ૦ ૪

તજો મદ, લોભ, ચતુરાઇ—રેહો નીઃસંક જગ માહી—ખ૦ ૫

કુટુંબ, પરીવાર, સુત દારા—ઊસી દીન હોયગા નીયારા—ખ૦ ૬

નીકસ જબ પરાન જાવેગા—કોઇ નહી કામ આવેગા—ખ૦ ૭

સદા મત જાનો એ દેહા—લગાવો રામસે નેહા—ખલક૦ ૮

કાટેંગી જનમકી ફાંસી—કહે કબીર અવનાસી—ખલક૦ ૯

પદ ૬૩.

પસતાવેંગે રે મનવા રામ સમર લે—ટેક.

જમ રાજા જબ લીખા માંગે—કમાયે ખાયેંગે રે. મનવા—
રામ૦ ૧

એરે સંસાર ભો જલ નદીયાં—દુબ જાયેંગે રે મનવા—રામ૦૨
એરે સંસાર અંગારકી ઢીલી—જલ જાયેંગે રે મનવા—રામ૦૩
કહે કબીર સુન ભાઇ સાધુ—જમ હાથભીખ વાયેંગે મનવા—રા૦૪

પદ ૬૪.

કરમકી બાત હઈ નીયારી હો,
કોઈ દોષ ન દીજીયો—ટેક.

કાહેકુ ચંદન રન બનઊપજે—કાહેકુ એરંદ ફુલવારી હો—કોઇ૦૧
કાહેકુ બગલા સપેત બરન હે—કાહેકુ કોયલ ભયી કારી હો—
કોઇ દોષ૦ ૨
કાહેકુ કુવા જલ મીઠા લગત હે—કાહેકુ સમુદર ભયે ખારા
હો—કોઈ દોષ૦ ૩
કાહેકુ મુરખવા રાજ કરત હે—કાહેકુ પંડીત ભોખારા હો—કો૦૪
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ—ગુરૂકે ચરન બલહારી હો—કોઇ૦૫

પદ ૬૫.

ઓ પંથી મેરો બાલમ કબ ઘર આવે;
મોકુ મેરે બાલમાકી લહેર સોહાવે;
જાગત સારી રેન અબ બેહાવે રે—ટેક.

મોર બીન સુને ડુંગર વે—પીયા બીન સુની સેજ વે;
જનમહી સુનો પીયાજી સુર પરએ—પીયા બીન એકેલી ન
રહાવે—જાગત૦ ૧
જાગત એોર ચાલત ફીર ફીર સોવત—દુજો ન પસ દેખુ કોઇરે;
મે એકેલી મોસે નીંદ ન આવે, દુજી રેન બસંત હુઈ રે—
જાગત૦ ૨

કેહતા કબીર સુનો ભાઇ સાધુ—કોઇ સુધગુરૂ બાલમ મીલાવેરે;
જાગત સારી રેન અબ બેહાવે—મોકુ મેરે બાલામાકી લેહેર
સેહાવે રે—જા૦ ૩

પદ ૬૬.

જોબન ધન ઠગ રે યારો,
કોઈ મત કરો રે ગુમાન—ટેક.
બાલુકી બીન જેસો દર મોતી—કોઇ ઘડી કોઈ પલ રે—જો૦ ૧
દેલકી દોર દરયા બહેતર હે—ખેલનહારા રબ રે—જોબન૦ ૨
કહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ—જેસી અગન બીચ જલ રે—
જોબન ધન૦ ૩

પદ ૬૭.

બાવા સો બાલક મે નાઈ,
જાકુ ખેલોના દે રે. બાવાસો બાલક—ટેક.
બ્રુરાઇ આગું ધુંપ પૈલાટ—નવાજે વાકુ મુગુટ દે છુટે;
એ બચન બડાઈ કેઆ કરૂં—બાવા તો એસે બાતકે લુટે રે—
જાકુ૦ ૧
કેહેત કબીરા મેં સંગ ના છોડૂં—કોઠીક તરાસ દેખલાઈ;
તુમ પીતા મઈ પુતર તેહારો—અબ મોએ રાખુ કઠડ લગાઈ
રે—જા૦ ૨

પદ ૬૮.

આપને નગરવાકી બાત મે કીનેઊકું પુછું;
જીનેઊંકુ પુછે ઉનને ઊતર ન દીનો,
સબઈ બતાવે લોક રે. અપને નગર—ટેક.
બાદલી હમારી મઈયાં—દરીયા હમારો દાદા;
બીજલી હમારી નનદીયાં—મેઘલ હમારે ભરથારા—અપને૦ ૧

પવનકી હમારી ઓઢણી રે–ચંદનકી હમારી ચોલી;
રેનકી અંધેરી નેના કાજલ–સુનેકી કેસ હમારી પોલી–
અપને૦ ૨.
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ–મે લઊંગી જોબનવાકી ભિખરે
જીનેગીંકુ પુછે ઉનને ઉતર ન દીના–સબાઈ બતાય લોકરે–
અપને૦ ૩.

પદ ૬૯.

જીસકુ લાગી હે સો જાને,
દુજા કયા જાને ભાઇ–ટેક.

એકા લાગી વેકા લાગી–લાગી સજન કસાઈ;
અલખ બુખારેકુ એસી લાગી–છોડ ચલે બાદશાઈ–જી૦ ૧
નામા લાગી સુધનવા લાગી–લાગી મીરાંબાઈ;
પીયાજીકુ એસી લાગી–પડે સમુદરમાહી–જીસકુ૦ ૨
ધરૂવા લાગી પ્રલહાદા લાગી–લાગી ભીભીક્ષન ભાઈ;
સુદામજીકુ એસી લાગી–કાંચનપુરી રમાઇ–જીસકુ૦ ૩
તીર ન લાગી તલવાર ન લાગી–ધાવ નજર નહી આયા;
દાસ કબીરકુ એસી લાગી–દીલમે રામ જમાયા–જીસકુ૦ ૪

પદ ૭૦.

હર કછુ કરના રે, સાહેબ રાજી રખનારે–ટેક.

દો દીનકી જીંદગાની બાબા–રાહસે કેઊં નહી ચલતા;
કાલ ઝપટ કર લે જાવેગા–ફીર ફીર ગોતે ખાતા–હર૦ ૧
જુઠી કાયા જુઠી માયા બાબા,–જુઠી બાત બતાતે;
જુઠા દેના જુઠા લેના–આખરકુ પસતાતે–હર૦ ૨

માગનવાલા આયા દરવાજે—ઉસકુ નહી નહી કહેતે;
ઘરમે હે ભરી ખુબ દોલત—માગનકુ નહી દેતે—હ૦ ૩
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—યે સંતનકા લડકા :
હરી ભજનમેં રમ રહુંગા—નહી કાલકા ધોકા—હર૦ ૪

પદ ૭૧.

સબી આલમકા રખનેવાલા,
વીઠલ પંઢરપુર વાલા ;
ફકીર ઓનંદ ખુબ બીરાજે,
સબ સંતનકા હુવા મેલા હો—ટેક.

રામ નામ બીન કછુ નહી જાને—માર દેવે મુજકુ ઢાલા ;
મન તુરંગપર સવાર હો કર—કરૂં ઉનો પર હલા હો—સ૦ ૧
કઠાર સીકા સીંઘાસન છોડ લીયા—ગુપીચંદ મુદરા માલા;
બરહમા ઇંદિર જમકુ ના જાને—જાને એક લછમીવાલા હો—સબી૦ ૨
મહાલ ખજાના કછુ નહી ચાહતા—નહી ઘોડા હસતી સુત પાલા ;
ઘર ઘર જાગે ઘરતરી માયી—તીન લોકમે ઉજાલા હો—સ૦ ૩
નીસાન જેહડે દીયે ડેરે—ચંદરભાગામેં હુવા મેલા ;
આખાડકી એકાદસીકુ—કબીર ભગત હુવા ચેલા હો—સ૦ ૪

પદ ૭૨.

કયા ઢુંડી આંખોમેં યારો,
સમજ રખો કછુ મનમો—ટેક

ખાદેખી સબ જાવત હે—કવન નર રહે જગમો ;
ખલકત બીના કાલ ચલાવે—કછુ પલવ કછુ ગુખમો—કયા૦ ૧

રાજા રંક મરદા મરદી—જોગ જુગત સબ તનમો;
લાખો હસતી ઘોડે ફોજા—લુટ લેત હે ખીનમો—કયા૦ ૨
ચોકી પાહરા નેકિ બંદી—આપ મગન બાજેમો;
કહત કબીર સુન ભઇ સાધુ—કોન છુડાવે ઇનિમો—કયા૦ ૩

પદ ૭૩.

મનકો માર રખો ભાઇ,
મનકે મારેસોં બયાસ નારદ, સબ સુખ પાઇ—ટેક.

મનસોં મુકતી મનસોં ફેરા—મનસો બીસયકા મારા;
કામ કરોધ મદ દંભ લોભ યે—સબ મનકા પસારા—મનકો૦ ૧
મન દોરીકા ભુજંગ માનો—પરાણુ નહી રહ પાવે;
મન માને જહાં ભુત ગીરા તબ—ઉઠા જપટકર ખાવે—મનકો૦૨
મનકે મારે મર જાવે જન—અમર કોઇ નહીં દેખે;
સાચ રખો દીલ બાત હમારી—બચન પકડકર રાખે—મનકો૦૩
રૂપવંતી સુકુમાર દેખકે સુખમાને હે માતા;
કહત કબીર મનરાજી હુવાતો—કામ બાકજલજાતા—મનકો૦૪

પદ ૭૪.

એ કલજુગકા પેહરા યારો
ખબરદારીસેં પાર પડો;

રખો ભકતીકા તેગા હાથમે,
તદ જમજીકો જાકે ભીડો—ટેક.

તપ સતબરત દાન ચાર પગ—ધરમ રહા બનમો જાકે;
તીન પાવતો તુટે દાનકા—આધા હુવા એો કોન રખે—એ કલ૦૧

કરમ ધરમકા અમલ ઊઠા-જપ તપકી તહગીર ભાઇ;
બાહલી હુઇ નામકી દુહાઇ-જમકે મુખપર ચઢ આઇ-
એ કલજુગકા૦ ૨

દીન દીન આગે બહુ બુરે હે-ધરમ ન રહે દુબ જાવેગી;
શ્રી કાસી જત ઊદધરની-સો ગુપત હુવે સમજાવેગી-એ કલ૦ ૩

કરમ ભારસેં ધરતી કાંપે-ભાર ઊતારો પરભુ મેરા;
લોક ખલક સબ સફા હુવેગા-રહે ભકતીકા કછુ દોરા-
એ કલજુગકા૦ ૪

કહત કબીરા શ્રી રાંમચંદરકે-પગ સમારો તુમ આંન તજો;
પત્ર પુષ્પ ફલ જલ પતેસેં-કરો પુજા તુમ રામ ભજો-એ
કલ૦ ૫

પદ ૭૫.

વોહી રામ પછાનોજી,
મેરા કેહના માનોજી-ટેક.

પરનારીકું ષંઢ બના હેં-પર નીંદાકુ બહીરા
પરધન દેખત અંધ હુવે-આપ કહા જગ સારા-વો૦ ૧

સદા રહત ઊદાસી નીંદા-સતુતી ન જાને કોઇ
યે ધેનું યે બાગ ન જાને-સબ આતમા હે ભાઇ-વોહીરા૦૨

ભેદ નહી અભેદ હુવા મન-રામ ભજા જગ સારા
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ-જગમે રહ કરનેયારા-વોહીરામ૦૩

પદ ૭૬.

ભજો રે ભઇયા રામ ગોવીંદ હરી-ટેક.

જપ તપ સાધન કછુ નહી લાગત-ખરચત નહી ગઠરી-ભ૦૧
સંતતી સંપતી સુખકે કારન-જાસે ભુલ પરી-ભજોરે૦ ૨
કહત કબીરા જીસ મુખ રામ નહી-યા મુખ ધુલ પરીભ૦ ૩

પદ ૭૭.

યેતો ફટ ફજેતી બે,

દોનો જગત જુતી બે. એ તો ફટ—ટેક.

જંતર મંતર બઇદ જોસી હે—હુનર દુકાનદારી;
ઊપર બોહત બના હે ખાસા—અંદરકી ગત નયારી—એ તો
ફટ૦ ૧.

બીદીઆ દેવે બાલક દેવે—સંપત દેવે ભારી;
ઠાકુરજીકા જોગ ચલાયા—સેવા લગાવે સારી—એ તો ફટ૦ ૨.
સુનાં રૂપાં કરકે બતાયો—ચોપત કર કર દેયો;
દોન દરોડા મનમેં જપતા—ગોતા દેવે જાયો—એ તો ફટ૦ ૩.
લોક દીવાને પાવ પડત હે—ઘર ઘર પુરીયાં ખાતે;
પાપ છપે નહીં પરગટ હોવે—મુંડ મુડાકે જાતે—એ તો ફટ૦ ૪
બાવા હોકે બાંદુ હોના—યે તો બહુત બુરાઇ;
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—તુમકુ રામ દુહાઇ—એ તો ફટ૦ ૫

પદ ૭૮.

સુન સુન સાધોજી

રાજા રામ કહોજી—સુન—સુન—ટેક.

ભાવ ભગતીકા ભુકા સોઇ—જોગ જુગતન નહી પાવે;
ભગત ભુલ ગયે રામ દીવાને—નીજ પડવાકો દેવે—સુન૦ ૧
બીઆધકા આચાર કીયાથા—ધરૂવકી ઊમર થોડી;
ગજેંદર કહાં બીદીયા પઢાથા—જાત બીદુરકી કડવી—સુન૦ ૨
કયા મરદુમી ઊગરસેનકી—સુરત કયા ખુબ જેકી;
ધન ભારીસેં રામ મીલત—ગત જાને સુદામજીકી—સુન૦ ૩
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ—રામ મીલત હે ભકતી;
જંતર મંતર લટપટ હુવે—રામ ભજનસે મુકતી—સુન૦ ૪

પદ ૭૯.

ઠાડે બીટપર નીટ કટી પર,
કર પીતાંબર ધારી રે;
સંખ ચક્કર દો હાત બીરાજે,
ગોવરધન ગીરધારી રે-ટેક.

મદન મુરત ખુબસુરત બની હે-નટનાગર બરજબાસી રે;
અતીસી કુસુમ સમ કાંતી બીરાજત-મોર મુગુટ તુલસી રે-
ગોવરધન૦ ૧

ભીમાકે તટ નીકટ પંઢરપુર-અજબ ક્ષેત્ર સુખ દાઇ રે;
તાલ બીના ઓર મુરદંગ બજાવત-સંતનકી બાદશાહી રે-
ગોવરધન૦ ૨

ભજન પુજન હરી કીરતન નીશીદીની-ગાવન હરી ગુન
લીલારે;
* * * * બાહો લેવત-પુંડલીક મતવાલારે-
ગોવરધન૦ ૩

છોડ દીયા બઇકુંઠ સુખ હરી-ભાવ ભગતીકા ભુકા રે;
કહત કબીરા હરીકા મીઠા-લાગત તુલસી બુકા રે-ગોવર૦ ૪

પદ ૮૦.

મે ગુલામ મે ગુલામ મે ગુલામ તેરા,
તું સાહેબ મેરા-મે ગુલામ-ટેક.

રૂપ નહી રંગ નહી-નહીં બેરન છાંયાં;
નીરાકાર નીરગુ નહી-તુંઇ રઘુરાયા-મે ગુલામ૦ ૧
એક રોતી દે લંગોતી-દવાર તેરા પાઊં;
કામ ક્રોધ છાંડ તુંઇ-નામ ગુન ગાઊં-મે ગુલામ૦ ૨
મેહરબાંન મેહરબાંન-મેહર કરો મેરી;
દાસ કબીર ચરન ખડા-નજર દેખ તેરી-મે ગુલામ૦ ૩

પદ ૯૧.

ક્યા દેખે બાદલકી છાયા—ટેક.

ટામ ટુંમસે સેલા ઓઢે—પગરીયાં બાંધે જરકી;
દો દીનકા હે જુઠા પસારા—આખર બસતી જંગલકી—ક્યા૦ ૧
ક્યા લાયા ક્યા લે જાવેગા—સાથ બાંધકે ગઠડી;
ધસ જાવેગા પાય યારો—મીલ ગયે મટીકી મટી—ક્યા૦ ૨
દેખો રાવન ક્યા બલ જાયા—બસતી હે સુનેકી;
જબ વો લંકા લુટ ગયે તબ—રહે દીવા ના બતી—ક્યા૦ ૩
ખા લે પી લે કર લે મોજાં—દયા ધરમ કછુ નેકી;
દાસ કબીરા યવ કર બોલે—કર કુછ સેવા સંતોકી—ક્યા૦ ૪

પદ ૯૨.

જા દેખે સો દુખીઆ બાબા,
સુખીઆ કોઈ નહી રે—ટેક.

જોગી દુખીઆ જંગમ દુખીઆ—તપસીકું દુખ દુના રે
આસા મનસા સબઘટ વયાપી—કોઈ મહેલ નહી સુના રે—જા ૧
રાજા દુખીઆ—પરજા દુખીઆ—દુખીઆ ઘર બેરાગી
દુખ કારન સુખ દેવને—ઊદરી માયા તયાગી—જા દેખે સો૦ ૨
સાચ કહે તો સબ જગ દુખીઆ—જુઠા કહે ન જાઇ રે
બરમા વીશણુ શંકર દુખીઆ—જીનને સરૂષટી કમાઈ રે—
જા દેખે સો૦ ૩
ધુત દુખીઆ અવધુત દુખીઆ—દુખીઆ હે ધંન રંકારે
કેહત કબીરા ઓ નહી દુખીઆ—જીવને મનકુ જીંકારે—
જા દેખે સો૦ ૪

પદ ૮૩.

ભક્તી રસાયન બડાજી હોવે, ભવરોગકા જાડા—ટેક.

શ્રવણ પરીક્ષીતી કીરતન નારદ—સમરણ કરે પરલહાદા;
પગ સેવન લક્ષ્મીસે હુવા—હરી ચરન ચીત જડા—ભ૦ ૧
અરચન કીયા પરથુરાજને—બદન અરકુર કીઆ;
દાસયા કીઆ સોહનુમાનને—નીસીદીની આગે ખાડા—ભ૦ ૨
સખય ભક્તી અરજુનને પાઇ—બંધન અરકુર કીઆ;
તન મન ધનકી સબ દે ડારા—હાત જોડકર ખડા—ભ૦ ૩
ભક્તી કરેગા જે ભવ રોગી—મુક્તી ઊનકી દાસી;
પોથી પુરાન કુરાન દેખે—દુજા મારગ નહી બડા—ભ૦ ૪
ભક્તી બીન કોઇ તરન ન જાવે—સબ શાસ્ત્ર મે દેખા;
દુજા ઉપાય નહી જાનકે—કબીર ભક્તી નહી છોડા—ભ૦ ૫

પદ ૮૪.

નામ રામસેં જાદા ભાઇ—ટેક.

સાગર ઊપર ફતર તારે—રઘુબીર પાવે ઓદા;
બાલા થા સો વાલમીક દુવા—મિટ ભયે નારદા—નામ રામસે૦ ૧
મારા મારા એહી મંતર—ઊનકે અંતર ભેદા,
ઉલટા જાકે સુલટા હુવા—તરૂવર ફતર ભેદા—નામ રામસે૦ ૨
રામ નામકી ધુન ઉઠી—જદ જંગલ હુવા મકા,
જો જાને સો પદ પાવેગા—નહી કાલકા ધોકા—નામ રામ૦ ૩
નામ લીયા જદ રામ મીલેગા-જમજી હુવા રાજી,
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ—બઇકુંઠ નોબત બાજી—નામ૦ ૪

પદ ૮૫.

અબ તુમ ગાફલ મત રહના એ,
જનમકા સારથક કરના એ—ટેક.

બહુ જનમકા સુખ કર યારો—ઐસા તનકુ તું પાયા,
ઇસમે નેકી નહી કીઈ તો—સાચા જનમ ગમાયા—અબ તુ૦ ૧
જોરૂ લડકે મહાલ મતા—સબ કોઈ કહતે મેરા,
એક દીન આપ મર ગયા તો—રહગા જુઠા પસારા—અબ૦ ૨
ચઊદા ચોકડે રાયા રાવન—લંકેકા ભુપતી,
સબ સુનેકા ગામ જીસકા—મુમે પડ ગયી મટી—અબ તુમ૦ ૩
એસી દોલત જાકી યારો—સાથ કછુ નહી ગયા,
રામ નામસે ગફલત કર કર—આખર અકેલા સુયા—અબ૦ ૪
રામ નામ બીન સબ હે જુઠા—એસા સમજો ભાઇ,
ખુદા નામ બીન કરમ નહી કટે—કહત કબીર જુહુલાઈ—અ૦ ૫

પદ ૮૬.

બંગલા ખુબ બનાયા એ,
અંદર નારાયન સોયા એ—ટેક.

પંચ તતવકી ભીત બનાઇ—તીન ગુનકા ગારા,
રામ નામકી છોડ સવારી—ચેતન ખુંડનહારા—બંગલા ખુબ૦ ૧
દસ બંગલેકુ દસ દરવાજે—બીચ પવનકા તંબા,
આવત જાવત કીસે ન દેખે—ઓઈ બડા અચંબા—બંગ૦ ૨
પાંચ પચીસા પાતરા નાચે—મનવા તાલ બજાવ,
સુરત સુરતકા મરૂદંગ બાગે—રાગ છતીસા ગાવે—બંગ૦ ૩

અપરંપાર ભરા હે યારો—સદગુરૂ ભેદ બતાયા,
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—જીને પાયા ઊને છપાયા—બં૦૪

પદ ૮૭.

એતી કરો હર નામકી મનવા,
એતી કરો હરી નામકી—ટેક.

પઇસા ન લાગે રૂપઇયા ન લાગે—કવડી ન ફુટકી—એતી૦ ૧
મનકે બેલ સુરત પોહાવે—રસી લગાઊ ગુરૂ ગયાનકી—એતી૦ ૨
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ—ભકતી કરો હરી હરકી—એતી૦ ૩

પદ ૮૮.

ચરકા ચેવ ચેવ ચેવ બોલે,
સુન બે ગુજરવાલી. ચરકા ચેવ—ટેક.

ચરકા તેરા રંગ બીરંગી—પહને લાલ ગુલાલ,
કાતનવાલી છેલ છબીલી—ગુજ ગુજ ડાલ તાલ—ચરકા૦ ૧
સમદીકે ઘર મમદી જાવે—બહન ઘર જો ભાઇ,
ઘરકુ આગ લગાકર તટયા—ઊને દેહ જગાઇ—ચરકા ચેવ૦ ૨
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—એ પદ હે નીરબાની.
યે પદકી કોઇ નીંદા કરે—ઊનકુ નરક નીશાની—ચરકા૦ ૩

પદ ૮૯.

હમ હે સદા રંગમે લાલ,
સંપત કેઆ * * બાલ. હમ—ટેક.

ચાર ખુટ જહાગીરી હમારી—ગલેમે તુલસીમાલ,
કામ ઘેનુ તો મારી બગલમે—કબુ ન પાવે હાલ—સંપત કે૦ ૧

અનાજ આતા સબ કોઈ મીલતા—ઘી ગુડ ચાવલ દાલ,
બાત ખજીના પાસ ભરા હે—દેત લેત ગોપાલ—સંપત કે૦ ૨
સહજ લીયા તો ભીક્ષા લેતે—નહી સીર કોડે ચાલ,
સવામી ખાતર લીયા ફકીરી—જુઠ માયા જંજાલ—સંપત કે૦ ૩
રાજા પરજા સબ કોઈ દેખે—બડે બડેકી રાલ,
જીતની સંપત ઉતની બીપત—પાવમે બંધાવે નાલ—સંપ૦ ૪
દયા ધરમ કુચ્ય કર લે બંદે—નીકલ જાયગી ખીયાલ,
એક દીન સંપત એક દીન બીપત—કેઊં ફુગાવે ગાલ—સંપ૦ ૫
રામનામકા ડંકા બાજત—પસમ ઉખાડે કાલ,
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ—ખડી નામકી ઢાલ—સંપત૦ ૬

પદ ૯૦.

ગયાનકા શીલ મારા સદગુરૂને—ટેક.

છરી નહી મારી કટારી નહી મારી—સબદોંકા બાન મારા—ગ૦ ૧
આંખનમો અંધા કાનમો બહીરા—પાવ પાંગુલ કરડારા—ગ૦ ૨
કાયા કોટકા દસ દરવાજા—ઘાયલ આનુ પુકારા—ગયાનકા૦ ૩
દેસ દેસકે બઈદ બુલાવે—ઓસદ મુરસત ધાયા—ગયાનકા૦ ૪
ઓસદ બેસદ કછુ ના લાગે—કયા કરે બઈદ બીચારા—ગયા૦ ૫
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ—જગસેં હો જા નીયારા—ગયા૦ ૬

પદ ૯૧.

સાંવલીયા ગીરીધારી લાલ ખબર લેના મેરી,
ખબર લેના મેરી નહી તો હોયગી તેરો મેરી—ટેક.

ભોજન દેના તો અછા દેના—ખાસી સીરા પુરી—નહી તો૦ ૧

બીડા દેના તો અચ્છા દેના—ખાસી લવંગ સુપારી—નહીતો૦ ૨
કપડા દેના તો અચ્છા દેના—ખાસ ભડક જરતારી—નહીતો૦ ૩
બાતા કરના તો સચ્ચા કરના—સબકુ લાગે પેઆરી—નહીતો૦ ૪
હાત પકર કર રાહ બતાના—મંજલ કરના પુરી—નહીતો૦ ૫
કહત કબીર સુનભાઇ સાધુ—મત કર માયા મેરી—નહીતો૦ ૬

પદ ૯૨.

અબતો ખુબ બની હે, મેરા રામ ધની હે;
મે તો ગરીબ જુલાઈ, મમાતા દુર બરી રહે—ટેક.

મે તો કરમ કટેગા, લોક ભરમ પડેગા—તાના કોન તુનેગા,
મેરા રાન બુનેગા—અબતો૦ ૧
એકુંઠકા રેહવાસી બરામન મોરા નામ પરમાના—રામ નામકી
સુર પડે તો, પકર જુલાયા લેના—અબતો૦ ૨
તાના તુનુ બાના તુનુ, તુનુ સુત પુરાના—ઘરકા બિદ બીલી
લે ગઈ, સુવા કુચરા તાના—અબતો૦ ૩
ઊડર મુગંકી દાલ, પકવાણી, લડકે હો ગયે કાલે—ઊસ દમડીકે
ચાવલ મંગાઊ, પોસુ કડકે બાલે—અબતો૦ ૪
ઊંડ પરસોં ગોની લાઊં, ઘોડે પરસો દાના—કહત કબીરા સુન
ભાઈ સાધુ, હરી હરઘરકુ આવના—અબતો૦ ૫

પદ ૯૩.

કેઊં રે પ્રભુજીકુ ભજતા નહી પ્રાની,
બહોત જનમ દુખ પાવેગા-કેઊં રે—ટેક.

હીયાં તુજ ભાવે સેજ સુફેતી—વહાં તુજ કોન સહાવેગા—
કેઊં રે પ્રભુ૦ ૧

હીયાં તુજ ગુરૂકા નામ નહી તો—વહાં તુજ કોન છુડાવેગા—
કેઊં રે પ્રભુ૦ ૨
કહત કબીરા સુનભાઈ યેહી, જનમ ફેર નહી આવેગા—
કેઊં રે પ્રભુ૦ ૩

પદ ૯૪.

તું તો રામ સુમર જગી લરવા દે—ટેક.

ચંદી ભૈરવ સીતલા દેવી—કુતર પુજતવાકુ પુજવા દે—
તું તો રામ૦ ૧
હસતી ચાલ ચલત ગતી અપની—કુતર ભુકતવાકુ ભુકવા દે—
તું તો રામ૦ ૨
કોરા કાગદ કાલી સાઇ—લીખન પઢત વાકુ પઢવા દે—
તું તો રામ૦ ૩
કહત કબીર સુન ભઇ સાધુ—નરક પચતવાકું પચવા દે—
તું તો રામ૦ ૪

પદ ૯૫.

કાયા નહીં તેરી નહી તેરી,
મત કર મેરી મેરી કાયા નહી—ટેક.

પંચ તતવકી ગાંઠી યારો—નીકલ ગયા રહી માટી—કાયા૦ ૧
જોરૂ લડકે સબ રોવે—જુઠે સાથ કોઈ નહી આવે—કાયા૦ ૨
દાસ કબીર યોં કહેતા—ભવજલ સાગર કેઊ બહીતા—કાયા— ૩

પદ ૯૬.

યે નહી કછુ તેરા, મત કર મેરા મેરા—ટેક.

ધન દોલત હે કીસકી—ઉનકા ખાવંદ કુબેર ઊસકી—યે નહી૦ ૧

જોરૂ લડકે હે કીનકે-ઊનકા આવંદ કાલ ઊનકે-યે નહી૦ ૨
ધનકે ખાતર સબ રોવે-દીવાન દંડ ચોરકુ દેવે-યે નહી૦ ૩
આંખીયા ખોલખી ફુટે-કબીરા કહે કુતેકે બેટે-યે નહી૦ ૪

પદ ૯૭.

હરી ભજનકું માન વે,
મત કર મોહ તું હરી ભજનકું-ટેક.

નયન દીયે દરસન કરનેકું-શ્રવન દીયે સુન ગયાન વે-હરી૦ ૧
ચરમ દીયે તીરથ કરનેકું-હાત દીયે કર દાન વે હરી૦ ૨
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ-કાંચ ન નીપજત આનવે-
હરી૦ ૩

પદ ૯૮.

સાધુકી સંગત પાઇ,
જાકી પુરન કમાઇ. સાધુકી સંગત-ટેક.

સાધુકી સંગત સંતકે બચન-અવઘડ રાહ બતાઇ-જાકી૦ ૧
ધનાજાઠ રોહીદાસ નામા-તીસરી મીરાંબાઇ-જાકી૦ ૨
કહત કબીરા સુન મેરી ગુનીયા-જયોતીમેંજયોત મીલાઇ-
જાકી૦ ૩

પદ ૯૯.

લગ ગઇઆં પયારી સીતા રામ જાને-ટેક.

સીર પર ઘડા ઘડેપર જારી-ચાલ ચલત ગત નયારી-લગ૦ ૧
ગોરે આંગપર દુલડ બીરાજે-ચરન કમલ પરહારી-લગ૦ ૨
કહત કબીર સુન મેરા ગુનીયા-બઇકુંઠ કરન હામ હારી-
લગ૦ ૩

પદ ૧૦૦.

ભલો દાવ બનો હે,

ભજ મન રામ કહો રે ભલો દાવ. ટેક.

બારબાર રે સજન—માનસીક દેહ નહી પાય રે,
હરી સરીખા મીતર તેરા—દુસરા નહી કોય રે—ભલો દાવ૦ ૧
સમજ ચેત દીપકકે સંગ—જલ જાયગા પતંગા રે,
માયામે મગન ભયે—ચીત જાત અંધારે—ભલો દાવ૦ ૨
ભાઇબિંધકા કુટુંબ—લોક કાયકા સારા રે,
ઇસમે નહી કોન બાબા—દેખ લે બીચારા રે—ભલો દાવ૦ ૩
બહીરીયા જગમે ફેર—આવના ન કોય રે,
હીરા સાર જનમ જાય—ગારકું ગમાય રે—ભલો દાવ૦ ૪
ઘડી ઘડી પલ પલ છન—તોહી ના બીચારા રે,
કહેતા હે કબીર ભાઇ—જીતડા વહારારે—ભલો દાવ૦ ૫

પદ ૧૦૧.

બકવા મત કરના બે,

ખુદાકા નામ જપના બે. બકવા મત—ટેક.

ઊતમ નરદેહ આયા પરાની—ઊસકા હીત કછુ કરના,
દોલતમે તુમ મત ભુલ યારો—નામ ખુદા જપના—બકવા૦ ૧
મનુ સારીખાં કયા યારો—એસી નહી હોનેકી,
કીતેક જનમ આવે જાવે—ખાક ઉડેગી તનકી—બકવા૦ ૨
ચીરા લગાયા ચુના ટીપાયા—મહાલ બનાયા ખાસા,
જબ કાલકી ગાંઠ પડી—તદ જંગલ હુવા તમાસા—બકવા૦ ૩
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—હીંદુ—મુસલમાના,
નામ ખુદાકા જપના યારો—ભવ સાગરમો તરના—બકવા૦ ૪

પદ ૧૦૨

ભજ લે રામ દયા ઘનકુ,
સમજ લે જુઠી માયાકુ—ભજ લે—ટેક.

ચાર દીનકા રહેના બાબા—સોક કરે કયા હુવે;
બડે બડેકે હવાલ દેખે—ચંદર સુરજ દો જાવે—ભજ લે૦ ૧
સવરગ મુરતીઉ પાતાલ રહે નહી—પંચ ભુત ધુલધાની;
જીસ માયા કે બત ટોપસે—આખર ગરદ નોશાણી—ભજ૦ ૨
જાહાં હુવે તાંહાં મીટ જાવેગા—બેદ કહે યે બાની;
કહત કબીર એક રામ નામ—ઓર નહી મનમાની—ભજ૦ ૩

પદ ૧૦૩

રામજીસે રાજી, મેરા દીલ રામજીસે રાજી—ટેક.

નંગડી આવે નંગડી જાવે-જુઠી લગાયા બાજી—રામજીસે૦ ૧
સાગર ઉપર સીલા તરાયા—મારા રાવન પાજી—રામજીસે૦ ૨
બેદ પઢ પઢ પંડીત હુવા, અવર મુલાં કાજી—રામજીસે૦ ૩
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ, બઇકુંઠ નોંબત બાજી—રામજી૦ ૪

પદ ૧૦૪

કયા નયન ચકાવે સુંદરી—કયા નયન—ટેક.

રૂપા પહેને રૂપ દેખાવે—સુના પેહને રીજાવે,
ગલ પહેને મોતનકી માલા—તીન લોક લલચાવે—કયા૦ ૧
ટકમક ટકમક નયન ફીરાવે—બહુ તનકુ રીજાવે.
હમ નહી વેસે કોસીક મુનીસે—કુતા કરકે ફીરાવે—કયા૦ ૨
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—દીન દીન ભકતી બઢાવે,
હરી ચરનકી લેઊં બલઇઆં—તનકી આસ સબ પાવે—કયા૦ ૩

પદ ૧૦૫.

યે તનુ મુંડના એ મુંડના,
આખર મટીમે મીલ જાના—યે તનુ૰ ટેક.

માટી કહે કુંભારકું એ—તુ કીઊં ખોદે મુજકું;
કોઈ બખત એસા આવેગા—કીં મેં ગાડુગા તુજકું—યે તનુ૰ ૧
લકડી કહે સુતારકું એ—તું કયાં છેદે મુજકું;
કોઇ બખત યોં આવેગા—મેં જલાઊં તુજકં—યે તનુ૰ ૨
કપડા કહે દરજીકું એં—તું કયોં ફાડે મુજકું,
એક દીન એસા આવેગા—કીં મે ઢકાઉ તુજકું—યે તનુ૰ ૩
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—દેના એસા લેના;
ભાવ ભગતસે પાર ઊતરો, રામ નામ જપ કરના—યે તનુ૰ ૪

પદ ૧૦૬

ભઈયા રામ કહો રે,
ભવ જલ પાર તરો રે—ભઈઆ૰ ટેક.

જાવે અંબર જાવે ધરણી, જાવે ચંદર સુર;
ગંગા સાગર જમુના જાવે—કચુ ન રહવે સથીર—ભઈઆ૰ ૧
કાયા જાવે માયા જાવે—જાવે તીની લોક;
જીતના દેખે ઉતના જાવે—કહાં કરે જન સોક—ભઈઆ૰ ૨

પદ ૧૦૭.

તબસે ભયો બેરાગી, પ્રભુજી તબસે—ટેક.

ધરતી મટી ટોપી ડારી—ધયાન ભજન જદ ટીકા;
મહાદેવકા જનમ નહી તદ—લીયા ઝોલીકા સીકા—તબસે૰ ૧

ધરતી નહી વહાં પાણી ધરૂં મેં—ગગન નહી વહાં જાણી;
જન નહી વહાં અવતાર લેણી—નીર નહી વહાં નાણી—તબસે૦ ૨

અંદાં ધુંદી સબ મન ભાઈ—કોઈ ગુરૂ ના ચેલા;
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ—તબ સાહેબ એકેલા—તબસે૦ ૩

માતા પીતા ભાન ભયુ રે—જોરૂ લડકે સાથી;
જબ લગ સંપત તબ લગ સાથી—અવસર ન મીલે કોય—
તબસે૦ ૪

વેદ ન જાનો શાસ્ત્ર ન જાનો—જાનો તેરા નામ;
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ—પ્રીતી કહો મુજ રામ—તબસે૦ ૫

પદ ૧૦૮.

હરીસેં કોઈ નહી બડા,
દીવાને કયોં ગફલતમે પડા—હરીસે૦ ટેક.

પ્રલહાદ બેટા હરીસે લપટા—જબી બાબ કડકડા—દીવાને—૧
ગોપીચંદા બચ્ચંન સુન કર—મહાલ મુલુક સબ છોડા—દીવાને૦ ૨
હનુમાંન રામસે સેવા કીની—લે દોણા ગીરી ઊડા—દીવાને૦ ૩
પુંડલીકને જબ સેવા કીની—વીઠલ ઝટપટ એડા—દીવાને૦ ૪
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—હરી ચરન ચીત જડા—દીવાને૦ ૫

પદ ૧૦૯.

કયા રે ગુમાની કરના એ,
સાહેબકુ જવાબ દેના બે—કયારે૦ ટેક.

સોના પેહનો રૂપા પેહનો—પેહનો પીતલકા તાર,
દસ રૂપઈ ગજકા રેસમ પેહનો—આજ જીવન તેરી આસ—
સાહેબકુ૦ ૧

શેહેર નગરમે તેજી છુટા—કસીએબ પરા પોકાર,
દસ દરવાજે ખબર કરો—નીક ગયે અસવાર—સાહેબકુ૦ ૨
માતી હોદંન માતી પેહરન—માતી લે ગયે ઘોર,
દાસ કબીર યું કર બોલે—તેરે ઉપર ચલેગા લોક—સાહેબકુ૦ ૩

પદ ૧૧૦.

નહી તનકા ભરોસા,
જેસા પાણી બીચ ઘુલેગા બતાસા—ટેક.

યેતો દો દીનકી જીંદગાની—મત કરના મગરોરી,
માયા દોલત કુછ નહી તેરી—યેતો ધુપ છાંવકી ફેરી;
તુટેગી અગબતકી જબ દોરી—પલખ નહી સબુરી,
આખર હોયગા જંગલકા બાસા—જેસા પાની બીચ ફુલેગા—
બતાસા૦ ૧

બીછાને નરમ મખમાલ—ચઢના માડી મહાલ,
તુરંગ હાતી ઊંટ સુકપાલ—શેલે લપેટે લાલ,
ખજીને હીરેહી લાલ—સબહી જાવેગા ડાલ,
સાથ નહી આવેગા રતી માસા—જેસા પાણી બીચ ફુલેગા—
બતાસા૦ ૨

કર કુછ ખુદા નામ ખેરાત—સોઈ કમાઈ ચલી તેરી સાથ,
નહી પડેગા જમકે હાથ—માર કરેગા તુજે મહાત;
કહત કબીર તુમ બચેગા કેસા—જેસા પાની બીચ ફુલેગા—
બતાસા૦ ૩

પદ ૧૧૧.

અબ તમ ઘેર જાવોરે એ મઈયાં બેના;
કાઊકુ મટકાવત નેના. અબ તમ—ટેક.

તમ જાવો વહાં પાટ પીતામબર—ઓતહી માલ ખજીના રે,
હમ દેખે તમ લાજ મરોગે—તો કબીરા જાત કમીના રે—અબ૦ ૧

હમહી સાધો શાહને નવાજે—બાંધ સતસે ધાગે,
જો તમ હમસે બાહોતેરી કરોગે—તો પાનીમે આગ ન લાગે—
અબ૦ ૨

પકર કબીર કોઠીમે મુદા—ઉપર દીનો બટ તાલો,
જો તમ હમસેં બહોતેરી કરોગે—તો સાંઈ રાખનહારો—અબ૦ ૩

નામ કબીર જાત ગુલાહીયાં—બન બન ફીરે ઉદાસી,
અંદા નગરસેં આયી દો મોહીની—તો એક માથી દુજી માસી—
અબ૦ ૪

પદ ૧૧૨.

કોઈ ક્યા જાને પરાઈ મનકી,
જીન સર ચોટ પડે નરગંનકી. કોઈ—ટેક.

હીરેકી પરખ ઝવેરી જાને—જીન સર ઓટ પડે જોર ધનકી.
કોઈ ક્યા૦ ૧

ભુલો મરગ મગ પર આવે—લગત બાન ખબર નહી તનકી.
કોઈ ક્યા૦ ૨

શાએર હોકમ મુખ છુપાવે—શુર હે ઓ પત રાખે રનકી. કો.
ઈ ક્યા૦ ૩

કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—જો જપે સોં અપને તનકી.
કોઈ ક્યા૦ ૪

પદ ૧૧૩.

સાહેબકી કર દેખ સેવા
હર સેવા મીઠા મેવા, સાહેબકી—ટેક.

સેવા કરંનતે પાર ઉતર ગયે—બીન નાવા બીન ખેવા. હર—
સેવા૦ ૧

સાહેબ માલી બંદા ફુલબારી-બીચ બીચ સમરન ફુલવા.
હર-સેવા૦ ૨
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ સબ ખુદરતકા ઓઢી દેવા.
હર-સેવા૦ ૩

પદ ૧૧૪.

અરે અબદું માલી એક શીઆના,
સબ ઘટ રહેઆ રે લોભાના. અરે-ટેક.

આપહી માલી આપહી બારી-આપહી કલીયાં જોડે;
આપહી ચાહે કાચા પાકા-મન માને સોં તોડે-અરે અબદુ૦ ૧
આપહી બાલ બુઢાહી આપે-આપહી ગલગલ બોલે,
સુરા હોકર રનમેં જુંજેહી આપે-આપહી મુખ મોરે-અ૦ ૨
આપહી ચોર શાહભી આપે-આપહી પાંઉં દોરે,
આપહીમારે જીવારહીભી આપે-આપહીબાંધ્યા છોરે-અ૦ ૩
આપહી પવન આપહી પાની-આપહી બરખે મેહા,
આપહી સુખ દુખભી આપહી-આપહી નેહસનેહા-અ૦ ૪
આપહી ચાંદ આપહી સુરજ-આપહી ધરતી આકાસ,
સબ ઘટ પુર રહે પરેમાનંદ-સમરે નામ કબીર દાસ-અ૦ ૫

પદ ૧૧૫.

સાધો ભાઈ ઘરકી કહીઆ નહી માને,
પરઘટ કહું કે છાને, સાધો ભાઈ-ટેક.

સુવત સવેરી ઊઠન અવેરી-વખત બેતાલ ભુલાવે,
સનાન કરત ઓ બાલક પઠકે-એસી કપટ કેહલાવે-સાધો૦ ૧
આહાર કરે ઓર જુંટીયાં મારે-અવસર ટુક ના ગાલે,
એસી બેઢંગ કીરત દીતાઇ-મન માને વેસી ચાલે-સાધો૦ ૨

મનછા નારી બહુ બુધ મારી—સબદ ગુરૂકી કાઢી,
ઘેરહી ઘેર કર ભીતર મીત્ર—ઓર ચલત નાઠી નાઠી—સાધો૦ ૩
નીરગુન નીંદાકી મારી કરત—બરેહાં લોક બીચ બાસા,
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—કયું ચલે વે ઘર ખાસા—સાધો૦ ૪

પદ ૧૧૬.

તું ગરીબનવાજ રે,
અપને બંદેપર કરમ કરો આજ રે—તું ટેક.

તુંઈ ભાગયવંત રે તુંઈ પરથવીકો પાલ રે,
તુમ ગરીબ નવાજ—અપને બંદેપર કરમ૦ ૧
કીરપા કર ઓર માયા ધર મુપર,
મીલ યેસરીયો મેરો કાજરે—તુંઇ ગરીબનવાજ૦ ૨
દાસ કબીરકુ સુન ગુરૂ નીરંજન નીરાધાર રે,
સુન સીરતાજરે—તુંઈ ગરીબનવાજ રે—૩

પદ ૧૧૭.

કર બંદે અપને સાહેબજીસે યારી,
આપને ધનીસે યારી કર બંદે—ટેક.

બહોત બહોત મીનત હમ કર કર દેખે,
કહુ અનરંગ કરારી—કર બંદે અપને૦ ૧
અંધેકી કયા આરસી લંગરેકે પંથ,
ઓર બહેરેકી બકારી—કર બંદે અપને૦ ૨
ગંડવેકી કયા નોકરી નાદાનકી સોબત,
ઓર ઠુંઠેકી કટારી—કર બંદે અપને૦ ૩
કહત કબીર સુનભાઈ સાધુ ગુનીજન,
એ અંધકારકી ખુદરત નયારી—કર બંદે અપને૦ ૪

પદ ૧૧૮.

એનીયે આજ રંગ હે રંગ હે રંગ હે—ટેક.

તેહારીસી સુરત મોએ અછી લગત હે,
જયું બાદલ ઘંન ચંદ હે—એનીએ આજ૦ ૧
જનમ જનમકે સબ દુખ ગયે,
મેરે મનકુ ભાવનવા સંગહે—એનીયે આજ૦ ૨
કહત કબીર સુન ભાઇ સાધુ,
સારી ખુદરતમેં ઓ આપહી નીસંગ હે—એનીયે૦ ૩

પદ ૧૧૯.

જીનકી રેન અપાર જગતમેં,
સોહી સત નામ પેઆરા હો—જીનકી૦ ટેક

જેસી કમલણુ રહે જલ ભીતર—જલયમે કરત પસારા હો,
ઓનકી પત નીર નહી લાગે—ઢલક દીયા જેસા પારાહો—
જીનકી૦ ૧
જેસા સતીઆં ચડે સરન પર—પીયુ કબ ચેન નહી થારા હો,
આપહી જલ ગયે કુટુંબ ઊધારે—લે ચલી દોકુલ તેરા હો—
જીનકી૦ ૨
જેસા સુર ચઢે રન ઊપર—જીને બાંધા સકલ હથીઆરા હો,
ઓનકી સુરત રહે લરનેકી—પ્રેમ મદમ લલકારા હો—જીનકી૦ ૩
ગાયન ગજીવન લઢે જલ ભીતર—લલત લડત ગજારા હો,
જદ લગ સહોન રહી દુબનેકી—તબ સત નામ પુકારા હો—
જીનકી૦ ૪
ભવ સાગર એક નદીયાં બહેતી—લખ ચોરાસી ધારા હો,
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ—હાંસા ઊતર ગયે પારા હો—
જીનકી૦ ૫

પદ ૧૨૦.

દાતા બીન ગુરૂ કોઇ નહી,
જગ ભાગનહારા હો. દાતા બીન—ટેક.

તીન લોકકે ઊપર થારા—સબકે આ કીરતારા હો;
કયા રાજા કયા છત્રપતી—સબ હાથ પસારા હો—દાતા૦ ૧
વહીંકિ ઊપર એક ધાંમ હે—મોરે સાધ પુકારા હો;
કરમકી બલીયાં ધારકે—મોરા હંસા ઊભારા હો—દાતા૦ ૨
તોરથ તારન સબહી ગયે—કયાં તીરથ ઓર તારા હો;
કામ કરોધ તોરે ધોયે નહી—કયા અંગ પખારા હો—દાતા૦ ૩
દેવલ મંદીર જન ગયે—વહાં કયા તુજ પાયા હો;
કોટ તીરથ ફલ હોત—ઓઇ એક સાધન જમાયા હો—દાતા૦ ૪
મીયાન મીયાં કે બાગમે—મસજદ એક કાયા હો;
ઝાડુ દે તન ઘર ગ્નાનકા—સત ગુરૂ ફરમાયા હો—દાતા૦ ૫
કહત કબીર ધરમદાસકુ—ઢુંઢત ઢુંઢત ઘોલે હો;
અંધકુ તો સુજત નહી—ઘટ ઘટમાંહી બોલે હો—દાતા૦ ૬

પદ ૧૨૧.

તું નેકી કર લે દો દીનકા મેજબાન બે,
મનવા હયાં તો દો દીનકી ગુજરાન બે—ટેક.

કહાંસે આયા કહાં જાયગા—તન છુટા મન કહાં રહેગા;
મત કરના અભિમાંન વે—તું નેકી કર લે૦ ૧
કોઇ દીન લુખા સુખા સાંધા—કોઇ દીન દુધ મલીદા રાંધા,
કોઇ દીન છેડે બાન વે—તું નેકી કર લે૦ ૨
કોઇ દીન શાલ દુશાલા અંગે—કોઇ દીન તુટા ફાટા નંગે,
કોઇ દીન ભોગે હાલન વે—તું નેકી કર લે૦ ૩
કોઇ દીન બાગ બગીચા બાડી—કોઇ દીન જંગલ બીચ ઉજાદી,
જાગત કબીર મસતાન વે—તું નેકી કર લે૦ ૪

પદ ૧૨૨.

નેના નેના, દરશન વાકો લોભી દો નેના–ટેક.

પંચ તનતકો બના હે પીંજરે,
જેમે બોલે મધુ મેના–નેના નેના૦ ૧

કયા ભીતર બાગ બગીચા,
બેલછબેલી ભર દેના–નેના નેના૦ ૨

સુન સુન કલીયાં સેજ બીછાયે,
ઊપર બેઠે દેલ ચમના–નેના નેના૦ ૩

કહત કબીર સુન ભાઇ સાધુ,
હરીકે ચરન ચીત લવના–નેના નેના૦ ૪

પદ ૧૨૩.

સમજ મન રે કોઇ નહી અપના–ટેક.

ઘટમેસે પ્રાન નીકસ જબ જાએ–મુ પર ડાલે ઢપના–સમજ૦૧
ચારો મીલ કર જબ ખાટ ઊઠાવે–જંગલ બીચ રખના–સ૦૨
જંગલ બીચ એક લકડીકા સુરણ–હાર હુજારસે જલના–સ૦૩
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ–એહ ઘર હોય સપના–સ૦ ૪

પદ ૧૨૪.

દીવાને મન કોન તેરા સાથી. દીવાને–ટેક.

અરે જેસે બંદ વાસ મોતી–યું કાયા જાતી,
વીના નામ સાહેબકા ભજ લે–કયા કયા બાંધે ગાંઠી–દી૦ ૧

જમરા જોકે પયાદા આયા–ધનવંતકી છાતી,
ઘરસે મનવા બાહેર હો ગયા–તન હો ગયે માતી–દી૦ ૨

બાઇબંધ સબ હીલ મીલ બેઠે–ઓર બેઠા નાથી.
વખત પડે કોઇ કામ ન આવે–સમજત ફટ જાવે છાતી–દી૦ ૩

ખા લે પી લે ખરચ લે બંદે-યે બાતાં અછી,
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ-સતગુરૂ કહે સચી-દી૦ ૪

પદ ૧૨૫.

ઘર બસત નજર નહી આવે;
બન બન ફીરે ઊદાસી,
પાનીમે મીન પેયાસી-ઘર બસત-ટેક.

જોગન હો કર બન બન ઢુંડે-કયા મથુરા કયા કાસી-પા૦ ૧
જળબીચ અગનયાં બીચ કલયાં-તયાંહી પુરૂષ અવનાસી-પા૦૨
કહત કબીર સુન ભાઇ સાધુ-ઊપર કાલ મુઆસી-પા૦ ૩

પદ ૧૨૬.

અરે મન સમુજકી લાદ લદનીયા-ટેક.

પાની ચાહે તો હયાંહી પીલે-આગે ન દેશ ન પનીયા-અરે૦૧
સોદા ચાહે તો હયાંહી કર લે-આગે હાટ ન બનીયા-અરે૦૨
બરે બરે નાયગ પાર ઉતર ગયે-તેરીબાત ન તનીયા-અરે૦૩
પાંચ બેલ તેરે રથકે થારે-પડી રહી હે તેરી ગુનીયા-અરે૦૪
કહત કબીર સુનભાઇ સાધુ-આપહી હે નીત બનીયા-અરે૦૫

પદ ૧૨૭.

મારી રામકી દીવાની-નામકી દીવાની
અબ બહીહો મેં તો રામકી દીવાની-ટેક.

કોરા કોરા ઘરાવો ગંગા જલ પાની-ઓ નીર પીયેસો અંતર
આની-નામકી૦ ૧
ફુટ ગયે ઘરા બીગડ ગયે પાની-ઊડ ગયે હંસા કાયા કુમ-
લાની-નામકી૦ ૨

આગે લસકર પીછે લગે દેહરાની—જયાંહી દેખું તયાંહી
સાહેબ નીશાંની—નામકી૦ ૩
કહત કબીર સુન ભઇ સાધુ જાની—ના અંતર ઓ નેના ઓર
ઓ બાની—નામકી૦ ૪

પદ ૧૨૮.

કલજુગવા મે ભજત નહી. કલજુગવા—ટેક.

માઠ મીઠાઇ લડુ પેંડે—જોરૂંકુ ખીલાવે,
બાસી સલન સુકા તુકડા—માત પીતા નહી પાવે—કલજુગ૦૧
એલાચી લવંગ ચીકલ સોપારી—જોરૂકું ખીલાવે,
સુરતી ચુના તલક તંબાકુ—માત પીતા નહીપાવે—કલજુગ૦૨
શાંમ શલોના પલંગ બીછોના—જોરૂંકુ સુલાવે,
તુટી ખાટ પુરાની તાટ—માત પીતા નહી પાવે—કલજુગ૦ ૩
કહત કબીર સુનભાઈ સાધુ—એહી જગતકી રીત,
સાચા બોલે ભુખા મરે—જુઠન પાવે ચીત પ્રીત—કલજુગ૦ ૪

પદ ૧૨૯.

અબ દહી લે, તું અબ દહી લે,
દહી લે દહીયાં લે શામ—અબ દહી—ટેક.

કોરે કોરે મટુકીમેં દહીયાં સમાવે;
અબ ચખ લે તું અબ ચખ લે ચખાલે શામ—૧
બીંદરાબીનમેં ગોવાં પોકાર વે;
અબ સુનલે તું અબ સુનલે સુના લે શામ—૨
ગગન મંડલ બીચ ગહરા અખુલા;
અબ ઝુલ લે તું અબ ઝુલ લે ઝુલા લે શામ—૩

કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ જના;
અબ મીલલે તું અબ મીલલે મીલા લે શામ-૪

પદ ૧૩૦.

નોબત પર દીયા ડંકા, સીપાઈ બાંકા—ટેક.

મન પવનકા કીના ઘોરા—અકલ લગામ મુખ જરા,
ઇમાન ઓગીર ઊપર ધરા—તરન તારનકા—સીપાઇ બાંકા૦ ૧
આંગ પર મેલરકી જાલરે—સેજકા તોપ ધરા સી પરે.
કુમરમે હર પરેમ બંજીરે—નાહી દરનકા—સીપાઈ બાંકા૦ ૨
સુવાશ બંદુક પકરી હોત—સતકી રંજક પીલાઈ બહોત,
ગ્રાન પલીતા લગાઈ જોત—(કબીર) પાર ભવનકા—સીપાઈ૦ ૩

પદ ૧૩૧.

એ તો જોગ ન પાયા એ,
તનકા ભોગ મચાયા એ. એ તો—ટેક.

કાન ફારકર નાથ કહતહે—અનાથ ઘર ઘર ફીરે,
ધાગ ભરકે કંથા પહીરે—આંગ ભભુત ભરપુરે—એતો૦ ૧
મુદરા લેકે બાહ્શનવ હુવા—ગાંડ લંગોટા લગાયા,
બાલાજી બાલાજી કહેતા—બલિ સીર જુકુલાયા—એતો૦ ૨
નાનક પંથી મુંડ મુડાયા—સોટા બાજે કેસા,
જો ના દેવે પેસા—ઊસકી * * *. એતો૦ ૩
જટા મુગટ હે નંગા નબજો—બાલ સરીએ પાલા.
અન ન ખાવે લે સવા રૂપયા— * * * —એતો૦ ૪
દસ નામોકી બડી બડાઈ—સાવકારીકા ધંધા,
ડાલ પુરી ઘી સકર ખાવે—હુવા * *—એતો૦ ૫
સંતતી સંપતી સબ કુચ પાવે—રામ ભજન ના કારા;
માયા લોભી જુઠે ભડવે—કાંઈ ન પાવે સારા—એતો૦ ૬

ભુત દયા હે સાંતી સબનકી—ભરાંત નીકાલનવાલા,
કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ—ઓહી હમારા અલા—એતો૦ ૭

પદ ૧૩૨.

હરકો નામ બગોલ બગોલ મેરી માઈ,
એસે બગોલ જેસે તતહુ ન જાઈ. હરકો—ટેક

મન કરૂં મટુકા તન કરૂં નીતા,
ઈસહી મટકેમે, માખન કીતા—હરકો નામ૦ ૧
નાહનેનુ હર ધયાન, જપનેકુ ઓઈ તાન,
સોનેકુ નીર મસાંન, કબીર રેન મસતાન—હરકો નામ૦ ૨

પદ ૧૩૩.

ઈનરે સુથારકે મેવારને, જીને મેરા મંદર ઘડયા,
આપે અલગ હો રહા, દુજો સમરથ કીયા—ટેક

દનદન રે બેલી બને—મરમ કોય નહી જાને,
નીસદીન તીમલ ચહે—મોટી કહાસું હાંને—ઈનરે સુથાર૦ ૧
ખુદરતકા માહલ બનાયા—મરમ કોઈ અન લીતાં,
ઈસહી સરારે બીચમે—દાસ કબીરા રહેતા—ઈનરે સુથાર૦ ૨

પદ ૧૩૪.

કરેગા સાહેબ હોયગા સોઈ,
એક તુ એક દુજા ન કોઈ—કરેગા૦ ટેક.

પેદા કરનહાર તોયે કરત ન લગી બાર,
સુકલ સંસાર, જેસી વાડી ફુલઓઈ—કરેગા૦ ૧
ઓ માલી મન બાવરે ગુર બીના કછુ ન સરે,
નેકી બદીકી જુગત કબીરા સબ સબ જોઈ—કરેગા૦ ૨

પદ ૧૩૫.

પીયુ જલ ભરન મોરી જાયે બલા,

જલ ભરતહી મેં લાજ મરત હુઇ;

મેરા આગન પીયા પનઘટ બનવા-પીયુ૦ ટેક.

પનીયાં ભરત મોરી સુધ બીસરાંની-તુટ ગયે નવસેરો હાર-
પીયુ જલ૦ ૧

સરપર ગડુલો ગડાપર ગડુલી-મોરી હોથની હીરા રતન જર
તાર-પીયુ જલ૦ ૨

કહત કબીર સુન મેરી ગુનીયા-અબ કીતી પલ કરેગી પુકાર-
પીયુ જલ૦ ૩

પદ ૧૩૬.

ઊન દરજીકા કોય મરમ ન પાયા,

બીન ધાગે જામા અજબ બનાયા, ઊન૦-ટેક

જલકા રે કપરા પવનકા રે ધાગા.

જોરત જોરત તીન રૂત બાસા-ઊન દરજીકા૦ ૧

સીસ સરવાસ સર મુગત બનાય.

સારી પાતાલ પરેમ ઊલટાય-ઊન દરજીકા૦ ૨

ઊનબીચ મોતી માણુક લગાય,

બીચ બીચ દો રતન જડાય-ઊન દરજીકા૦ ૩

કહત કબીર યે સુરત જામા નયારી,

ઊન દરજીકી ખુદરત પયારી-ઊન દરજીકા૦ ૪

પદ ૧૩૭.

હર બીના કોઈ કામ ન આયો—
જુઠે જુઠે પરપંચમે મોહ્યો,
રતન સરીખો જનમ ખુંઈ ખોયો–હર૦ ટેક.

અનેક અનેક ઊપાય કરત–માતાને એક પુતર જાયો,
(હાંરે) રચી રચી લાડ લડાયો–હર૦ ૧

ગુરૂ ધની તેરી સેવા સાચી–મેરી માયા જુઠી,
(હાંરે) મેં તુંઈ સમરનકો ફલ પાયો–હર૦ ૨

ઘરકી તીરીયા કેહેત–ધની તોરે સંગ ચલુંગી,
(હાંરે) ધુત ધન સબ ખાયો–હર૦ ૩

કંચન કલશ સમાલ કરકે–સંસાર માંહી દુખ રહયો,
(હાંરે) રચી રચી ભવન બનાયો–હર૦ ૪

જબ તેરો પેગામ સર પર–અંતકાલ લલકારયો,
(હાંરે) એક પલક રેહને ન પાયો–હર૦ ૫

જુઠ ઠગ માયા મોહનો–પર પેચ સબ કીનો,
(હાંરે) રતન જેસો જનમ ગુમાયો–હર૦ ૬

કહત કબીર સુન કાલ–બબત છોડ દીનો ધાગો,
(હાંરે) ટાટી બાંધ અકેલો પોચાયો–હર૦ ૭

પદ ૧૩૮.

કહો દયાલ રામ કોન ગત મેરી,
તમસેં પરગટ લોકોસે સીચોરી–કહો૦ ટેક.

સુલતાન બોલાયે બહશનવ કબીરા,
પાંઊમે જંજીર જલબીચ ડાલા–કહો૦ ૧

કહે રામ નામસેં તુટે જંજીરા,
પથરકી ભયી નાવ ઉપર બેઠા કબીરા—કહો૦ ૨

જાદુ મંતરકા હુવા નહીં ચારા,
ચુની ગારદી હાત રખે ઉનકા પસારા—કહો૦ ૩

ઘર હે પરેમકા ખાલીકા નાહીં,
સીસ કાટ ભોંએ રખો જાય ઘરમાંહી—કહો૦ ૪

યા જગતમેં કબીરા જનમા, કબીરા ન પાયા સુખ,
ડાલ ડાલ કબીરા હુવા પાંત પાંત ભયે દુખ—કહો૦ ૫

પદ ૧૩૯.

અબ હમ આનંદકો ઘર પાયો—ટેક.

જબમેં સમજ પડી સત ગુરૂકી,
જીતી નગારો બજાયો—અબ હમ આનંદ૦ ૧

કામ કરોધકી ગાગર ફુટી,
મમતા મહાલ બેહાયો—અબ હમ આનંદ૦ ૨

કહત કબીર સીર પર સાહેબ,
ઊનકુ મેં સીસ નમાયો—અબ હમ આનંદ૦ ૩

પદ ૧૪૦.

મોયે ડર હે રે ઊસ દનકા—ટેક.

એક દીન સાંઈ તુજે પકર મંગાવે,
લેખા માંગે દન દનકા—મોયે ડર હે રે૦ ૧
ઘડી ઘડીકે હેસાબ માંગે,
જાબ દે ના સકુ એક પલકા—મોયે ડર હે રે૦ ૨

ઝોંકા લગે ઘરહી પડે,
જેસે તનએસે હે તન તનખા—મોયે ડર હે રે૦ ૩
જીવન થોરા હે આસ બહોતેરી,
જયું જલ બીચ ફનકા—મોયે ડર હે રે૦ ૪
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ,
જોહી જપે સોં ઓ તીનકા—મોયે ડર હે રે૦ ૫

પદ ૧૪૧.

હરકો સમરન કર લે બંદા,
કાયકો એપાર હે ગંદા—હરકો૦ ટેક.

જબસે કાયા ભીતર ખરી હે—યા નગરકી બસતી માંહી,
તબસે માયા જબર ભરી હે—યા ભીતરકી જગતી માંહી—હ૦ ૧
જુઠી કાયા ઓર જુઠી માયા—રાજા રંક સબી લોભાના,
બચન ઓ ગુરૂકે સબને ગુમાયા-દો દીન રહેના ઓર જાના-હ૦ ૨
ભુલા મનસો બીચ જીંગા—જીંગા હોકર કીઈ બડાઈ,
મરમ ના જાને મન દુબા દીયે—હુઇ નરખસે નેન લડાઇ—હ૦ ૩
ધન જોબનસે બંદન છુપાયે—કીયા સબ જુટ તમાસા,
મગરૂરીકા યુધ કયાં જમાયે—ઊસ દરમયાન હુવા બાસા—હ૦ ૪
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ—અજ્ઞાન કયું ગયાન ધરે,
સુરખસો હર ભુલ નીસદીન—પુજત પથર વામે કાય મીલે—હ૦ ૫

પદ ૧૪૨.

સમજ મન સંસારકી બાજી પાજી—ટેક.

મરમ બીન ધરમ રહમ બીન કરમ,
જયું સવાર યાર બીન ગાજી—સમજ મન૦ ૧

ભજન બીન ભવ સમરન બીન મન,
જયું નોબત તાલ બીન બાજી-સમજ મન૦ ૨
તરૂવર બીન જંગલ કબીર બીન સંસાર,
જયું કમલ બીન ભ્રમર ન રાજી-સમજ મન૦ ૩

પદ ૧૪૩.

કીન બહીરીને બહીર કીયો રે,
સાજનકુ બેરાગ દીયો રે-કીન-ટેક.

પંચ તતવકી ભભુત ચઢાવે,
કાનમે કુંડલ અલખ જગાવે-કીન૦ ૧

ખાંડે પાવરીયા હાતમે ઝુલા,
નીરગુન ગલે બીચ માલા-કીન બહીરીને૦ ૨

કહત કબીર સુન મોરી ગુનીયાં,
ગોપીચંદ રાજા જોગ કમાયા-કીન બહીરીને૦ ૩

પદ ૧૪૪.

છોટીસી જીંદગાની ઊપર
કયા મગરૂરી કરના રે. છોટીસી-ટેક.

કયા લે આયા, કયા લે જાયગા,
કયા કર ગાફલ ફરના રે-છોટીસી જીં૦ ૧
આપણ ખાતર એ બાગ બનાયા,
સબહી છોડ કર મરના રે-છોટીસી જીં૦ ૨
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધો,
હરી ચરન સુરત ધરના રે-છોટીસી જીં૦ ૩

પદ ૧૪૫.

એક દીન પંચી ઊર જાયગા,
માનો એક દીન પંચી ઉર—ટેક.
નેકી કર રહીયે, બદીસેં ડરીયે;
સાહેબ નામ રહે જાયગા—એક દીન૦ ૧
કેહતો કબીરો, સુનવે મનવા,
ખાલી મુકામ તન બેહુ જાયગા—એક૦ ૨

પદ ૧૪૬.

ચંદ ખીલયો હે ગગનમેં,
રૈન ચકોર હે ચેનમેં—ચંદ૦ ટેક.
સતી તીરીયા સતમે રાજી—તપસી રાજી બનમેં;
અંબુકે ડાલીપે કોયલ રાજી—સુમ રાજી ધનમેં—ચંદ૦ ૧
જલ ભીતરમેં મીન રાજી—મેના રાજી જંગલમેં;
દાસ કબીર ભજનમે રાજી—જયું હાકમ રાજી અમલમેં—ચં૦૨

પદ ૧૪૭.

કર સમરનકે રંગ હોલી ખેલીયે;
એ ધયાન પચડા ગયાનકે રસ ભયે,
યા બુધ મનસે લડીયે—કર સમરનકે૦ ટેક.
સુરત નીરંગ ઓર રંગ રાગણી—કોન ચંતસે ગાઇયે;
પાંચ સખી મીલ ઉઠ ઉઠ ગાવે—ઉનસે લોકા ચલી ચંત આ-
હીએ—યા બુધ૦ ૧
તાલ પખવાઝ મુરદંગ બંસલી—અનદ નાથ બજાઇયે,
કામ કરોધ લોભ મોહ મતસર—ભર ભર અબીર ઊડાઇયે—
યા બુધ૦ ૨

પરેમ પરકાસ અનન ભયે અંતર–આવન ગાવન સુનાયે,
કહેતે કબીરા સુન ભાઈ સાધુ–શુધ ગુરૂસે ફગવા ગાઇએ-
યા બુધ० ૩

પદ ૧૪૮.

રમતે રામ ફકીર,
કોઇ દીન યાદ કરોગે–રમતે રામ० ટેક

અગર ચંદનકી ધુની લગાઈ,
ચલો દેખો હે સથીર–કોઈ દીન યાદ० ૧

ઇડા પીંગલા અવર સુસુમના,
બીરલા જાને હે બીર–કોઇ દીન યાદ० ૨

કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ,
કર સાહેબકી ફીકીર–કોઇ દીન યાદ० ૩

પદ ૧૪૯.

અબ દુજો જોગી ગુરૂ મેરા,
યા પતકકા કરોની નીવેરા–અબ દુજો० ટેક.

તરોવર એક મુલ બીન ડારા–બીન ફુલો ફલ લાગા;
ઊસે ડાલન મુલન પતરન સાખા–તો એસે ગગન મુ
ખ ગાજા–અબ० ૧

ગગન મંડલમેં ઊંડ મુખ કુવા–વહાં અમીકા બાસા,
સગુરા હોયસો ભર ભર પીવે–નગુરા જાવે પેઆસા–અબ० ૨

ગગન મંડલમેં ગોવા બેઆની–ધરતી દુધ જમાયા,
અછી છાછ ભીરમાં લેગે–એસા સઊને માખન ખાયા–અ० ૩

પંછીકા ખોજ મીનકા મારગ–કેહતો કબીરા બીચારી,
અપરમપાર પાર પરસોતંમ–તા મુરતકી બલીહારી–અબ० ૪

પદ ૧૫૦.

સુનો સખીરી મોરી પાડ પડોસન,
તેને મોરો નેહા બીગાડીઓ;
તેને મોરો કંથ બીગાડીઓ રી–સુનો૦ ટેક.

સુનો નનદીઆં સુનો સરવનીઆ–સુનો નકટી નીરગુનીઆરી,
મેરે લલના સુનો રે રસનયાં કામનયાં–બીગડી પંચો બેહુ
નીઆરી–સુનો૦ ૧

જાએ પોકારૂ રાજા રામજીકે આગે–તોએ ધરપકડ મંગાઊરી,
મુખ મુડાએ નગર સબ ફીરાઉ–ઉલટે ગધે ચરાઊરી–સુનો૦૨

આડે અંતકો ભરમ ન જાનયો–કેહેતો એ બીર પઢાયઓરી,
ધર ધર ધયાન મુનડસેથી ટાલું–એસી તો હારી ટોનરી–સુ૦૩

સાસકી દુખીયાં સાસરેકી પયારી–બાયા પીયા જુગ હુઇરી;
નનદ દોહેલી ઓર ગરબકી માતી–બરેઆંકી પીડ મરત હુઇ
રી–સુનો૦૪

એ મનછા માર મંદીર બીચ ગાડુ–જુગ બોહોત બડાઇરી;
કેહત કબીર સુન ભાઇ સાધુ–તદ કરતુક મીટ જાઇરી. સુ૦ ૫

પદ ૧૫૧.

પાંડે કોન કમથ તોએ લાગત,
દીનાનાથ જપ રે નીસ દીન જાગત–પાંડે–ટેક.

જીઊ બેદ કસુ ધરમ ન કહીયે–એશે ધરમ કીસે કહીયે ભાઇ,
બરે બરે મુનીવર મીલકર બેઠે–યામે કોન કસાઇ–દીનાનાથ૦૧

ચારે બેદ તુમ પઢ જાનયો–જયું ખર લાઢયો ભાર,
રામઇ નામકો મરમ ન જાનયો–તું કીઊંકર ઉતરેગો પાર–દી૦૨

પદ પદ પોથી ભવન ગુમાયો—અંતર ભેદ ન પાએયો;
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—દુનીયા ધંધે લગાએયો—દી૦ ૩

પદ ૧૫૨.

કર ગુજરાન ગરીબીમેં
મગરૂરી કીસપર કરતા રે—કર ગુજરાન૦ ટેક.

મટી ચુન ચુન મહેલ બનાયે—લોક કહે ઘર મેરા રે,
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા—ચીરીઆં રહે બસેલા રે—કર ગુ૦ ૧
આ દુનીઆમે કોઇ નહી અપના—અપના રે અપના કહેતા રે,
કચી મટીકા બના તું પુતલા—ઘડી પલકમે ઢલ જાતા રે—કર ગુ૦ ૨
આ દુનીઆમેં નાટક ચેટક—ભુલા ભટકતા ફીરતા રે,
કહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ—એક સચા એક જુઠા રે—કર ગુ૦ ૩

પદ ૧૫૩.

વાણોતર રેહજે રે કાગલ જોતો,
રખે તારી પુંજીમાં કંઇ ખોતો—વાણોતર૦ ટેક.

જો તું જાણસે તો સરવ સોંપયું છે—વાહણ જોઈ વેપાર કરજે રે,
જે કાંઇ તાહરા શેઠે લખ્યું હોય—તે તું તાહરે હઇયે ધરજે. વા૦ ૧
લખું સુધું ચોખું રાખજે—હીસાબ લેજે જમેઇ રે,
એકુ કાગલ જુઠું ચલાવશે તો—નાખશે સરવાલો ધોઇ—વા૦ ૨
કાગલ લખજે જોઇ વીમાસી—પુન કરજે જમણે હાથે રે,
ચાર દાહડે તુંને નીશચે ચાલવું—તો કોઇ નહી આવશે
સાથે—વાણોતરા૦ ૩
આપના શેઠનો તાપ ઘણો છે—તે તાપ કોઇએ ન સેવાય રે,
કહેછે કબીર સાંભલો ભાઇ સાધુ—કોઇ સુઇધો આગલ થાય—વા. ૪

પદ ૧૫૪.

ભુલેઓ મન ભમરા તું કાંહાં ભમીઓ,
ભમીઓ દીવસ ને રાત;
માયાનો બાંધેલો પ્રાણીઓ,
સમજ્યો નહી સુધ વાત-ભુ૦ ટેક.

કુંભ કાચો કાયા જાવરી-જોઇને કરોરે જતન,
વણસતાં વાર લાગે નહી-રાખો રૂડું રતન-ભુલઓ મન૦ ૧
કેનાં છોરૂ કેના છાવરૂં-કેનાં માય ને બાપ,
અંતકાલે જાવું એકલા-સાથે પુન ને પાપ-ભુલઓ મન૦ ૨
જે ઘર નોબત વાજતી-રૂડા છત્રીસ રાગ,
ખંડેર થઇ તે ખાલી પડયાં-કાલા ઊડેછે કાગ-ભુલઓ૦ ૩
જીવની આશા ડુંગર જેવડી-મરણ પગલાંને હેઠ,
મોટા મોટા મરી ચાલીઆ-લાખો લખપતી શેઠ-ભુલઓ૦ ૪
ઊલટી નદી પુર ઊતરી-જાવું પેલે રે પાર,
આગલ નીર નહી મલે-જોઇએ તે લેજે હાર-ભુલઓ મન૦ ૫
સતકરમ સદવસતુ વોહોરજો-ઇશ્વર સમરણ સાથ,
કબીર જુહારીને નીસરીઆ-લેખું સાહેબને હાથ-ભુલઓ૦ ૬

પદ ૧૫૫.

નીંદા મત કરના કીસકી,
સચી બાત કબીરકી-નીંદા મત૦ ટેક.

સાચા જુઠા દોનો ભાઇ-ખુદાને બનવાયા,
ભગતકી નીંદા ભગત કરે સો-ઓહી નરખમે ગયા-નીંદા૦ ૧
જીસકી કરની ઊસકી ભરની-તું કીઊં દલગીર ભાઇ,
રાવનને તો અપની લંકા ખોઇ-કરની ભરનીકી બાદશાહી-
નીંદા મત૦ ૨

કૌરવ પાંડવ દોનો ભાઈ—એક સાચા એક જુઠા,
સચા બઈકુંઠમે જાવે—જુઠા નરખમે બેઠા—નીંદા મત૦ ૩
જો કરેગા સોઈ ભરેગા—હીઆં કેઆ કીસા જાતા,
કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ—એક સચા એક જુઠા—નીંદા૦ ૪

પદ ૧૫૬.

સીતા રામ ભજન કર લીજીઓ,
મનવા ગુરૂ ભજન કર લીજીઓ.

ભુખે અનનો, પેઆસે પાણી—નંગે વસ્ત્ર દીજીઓ.
મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ—૧

માટી હોદના, માટી બીછાના—માટીકા ટીલાના,
માટીકા કલબુદ બનાયા—આખર મટીમે રે જાના,
કેઆ તન મરતા હે રે—મનવા રે સીતા૦ ૨

માયા છોડો, કાયા છોડો—છોડો ધરકી આસ,
રામ નગરકા બતકી છોડ—બીંદરાબન કર વાસ,
મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ—૩

કહુત કબીરા સુન ભઈ સાધુ—રામ નામકી લુટ પરાહે,
લુટન હોય સો લુટ—આખેરકો પસતાવેગા,
જબ તન મન હો જાયગા ધુલ,
મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ—૪

૧૫૭.

ગોસઇઆ રામા—ભટકી
કેઆની કાની ફીરે—ગોસઇઆં૦ ટેક.

ઘટમે ગંગા ઘટમે જમુના—ઘટમે તીરથ કરે—ભટકી૦ ૧

ઘટમે દીવા ઘટમે સેવા–ઘટમે ધ્યાન ધરે–ભટકી૦ ૨
ઘટમે લુહા ઘટમે હરન–ઘટમે ઘાત ધરે–ભટકી૦ ૩
ઘટમે તેલ ઘટમે બતી–ઘટમે જોત જલે–ભટકી૦ ૪
કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ–ખોજો તો ખબર પડે–ભટકી૦૫

પદ ૧૫૮.

ભવ ભજન ગુન ગાઊંગી,
રમતે રામકુ રીઝાઊંગી–ભવ ભજન–ટેક.

બન બન જાઊં પતર નહી તોરૂં–ના મેં ડાલ સતાઊંગી,
ડાલ ડાલ બીચ સાહીબ મેરા–ચુરી ચુરી સીસ નમાઊંગી–
રમતે૦ ૧

જડી ન રાખુ બુટી ન રાખુ–ના મેં બઇદ કહાઊંગી,
સદગુરૂ બઇદ મીલે અવીનાસી–ઊનસે હાત દેખાઊંગી–ર૦ ૨
કરશન કટારા કરશનકે બાંધુ–નેનકે બાન ચલાઊંગી,
પાંચ મોહોર પચીસ બસકર–મુજસે મુજરે આઊગી–રમ૦ ૩
પાંચ મુખી ગંગા જલ લેકર–માન ગુમાન બાહુંગી,
સબ સાધનકે રતન બીલાકે–માથે છાપ ચઢાઊંગી,–રમતે૦૪
તીરથ જાઊં મેં જલમે નાહું–ના મેં જીવ સતાઊંગી,
કહે કબીર સુન ભાઇ સાધુ–મનહી તીલક લગાઊંગી–રમ૦ ૫

પદ ૧૫૯.

કબીરજી તુમ કબકે ભયે બેરાગી–ટેક.

નહી થા ચંદન નહી થા સુરજ–નહી થા નવ લખ તારા
તેરા માહદેવજીકા જનમ ન થા–તબકા ફીરૂં અકેલા–કબી૦ ૧.

જનની નહી મેં જનમ લીઆ—નીર નહી મેં નાહું,
ધરતી નહી મેં પાણી ધરૂ—ખંડ નહી મેં જાણી—કબીરજી૦ ૨
સતજુગ લીની, સતકી પાવરી—દવાપર લીના દંડા,
તેત્રાજુગમેં ટીલક બનાયા—કલી જુગમે ઝોલી જંડા—ક૦ ૩
અધાધુન આગે ન થા—ન થા ગુરૂ ન થા ચેલા,
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ—તબકા ફીરૂ એકેલા—કબીરજી૦ ૪

પદ ૧૬૦.

સમજ મોજ મન ઓજ હોવાને,
આશક હો કર રોના કેઆ—સમજ૦ ટેક.

આયા હે સો કર લે સોદા—પાયા હે સો ખોના કેઆ,
જબ તું આયા પ્રેમ ગલીનમા—સીસ દેના ફીર ડરના કેઆ—સમજ૦ ૧
લુકા સુકા જમકા ટુકા—સોના હોય સો સોલાના કેઆ,
જબ આંખીઅનમેં નીંદ ભુલી આવે—તકીઆ ઓર બીછોના કેઆ—સમજ૦ ૨
સત ગુરૂ પાન ગલીચા લાગા—ઘાયલ હો કર રોના કીઆ,
કહત કબીરા સુન ભઇ સાધુ—જાદુ ઊપર તોણા કેઆ—સ૦ ૩

દોહા.

રામ નામકે કારને–સબ ધન ડારયો ખોય,
મુરખ જાને ગીર પડયો–દન દન ચુગનો હોય.

રામ નામકી લુટ હે–લુટ સકે તો લુટ,
પીછો જાકે પસતાયગો–સબ તન જાયગો છુટ.

આસ તો રામ નામકી–દુજી આસ નીરાશ,
નદી કીનારે ઘર કરો–કયુ મરેગી પીઆસ.

(કબીર) મન કપરા મેલા ભયો–તાકો આનંદ બીચાર,
યા મેલ કીસે ધોઇયે–તુમ પંડીત કરો બીચાર.

(કબીર) હમબી પથર પુંજતે-ફીરત જંગલકે હોજ,
રાહમે મીલા સતગુરૂ સો–સરસે ઊતરા બોજ.

કચુ કરની કચુ કરમ ગત–કચુ પુરવકો નેહ.
પુરણ ભાગય કબીરકો–જો પીયુ ધાયો અલેક.

કબીર દેશ દેશ ફીરા–ઔર લોકોકા સુકાલ,
જાંહ દેખે હેત ઊપજે–વહાંકો બડો દુકાલ.

કબીર સુલ પર ઘર કરે–જમકો કરે સુંગાર,
કાલભી ઊનકુ કયા કરે–જો આઠ પહોર હુશીયાર.

(કબીરા) આજ હમારા કુચ હે–જમરા મેરા ગુલામ,
નગારા હુવા સંતકા–બૈકુંઠ કરૂં મુકામ.

કબીર મેરા ઘર ઝાલા–લીયા પલીતા હાત,
જો કો ઘર ઝાલે આપના, સો ચલે હમારી સાત.

ઘર ઝાલે ઘરહુ ગલે, ઘર રાખે ઘર જાય,
(કબીરા) ઓચંબા એસા દેખા—જો સમા કાલકુ ખાય.

કબીરા બાની પાની ભયે—ચીઆર બેદ ભયે મજુર,
આધી સાખી કબીરકી—વામે સાહિબ હજુર.

આપ દીયા સો દુધ બરોબર—માંગ લીયા સો પાની,
એંચ લીયા સો રગત બરોબર—એહી કબીરા બાની.

સાંઈ મેરા બાનીઆ—બનજ કરે બેપાર,
બીન ડાંડી બીન તાખરી—તોલે સબ સંસાર.

આવ સોહાગન લકરી—પરીયો તેરો કાજ,
જો દી મઈયાં મંગતી—સો દી આયો આજ.

તું જાને હર દુર હે—પણ હર હે હીરદે માય,
ભીતર તાટી કપટકી—તાસે સુજત નાય.

ચીંતાસે ચતુરાઈ ઘટે—દુખસે ઘટે શરીર,
પાપસેં ઘટે લક્ષમી—કહેતે દાસ કબીર.

(કબીરા) મોહ નદી બીકરાલ હે—કોઈ ન ઊતરે પાર,
સત ગુરૂ ખેવટ સાત હે—જમસે હોય નેઆર.

(કબીરા) સાચે સરાપ ન લાગહી—સાચે કાલ ન ખાય,
સાચે સાચે મીલ રહે—સાચે સતગુરૂ સાઘ.

(કબીરા) મનકે હારે હાર રહે, મનકે જાત જાત,
પર ભરમ ન પામીએ—મન હીરદા પરતાત.

(કબીર) જલમે બસે કમોદની—ચંદા બસે આકાસ,
જો જાહીકે મન બસો—તો તાહીકે પાસ.

(કબીરા) અવગુન મેરો પીયાજી—બખસો ગરીબનવાજ,
મેં તો પુત કપુત હુંગાં,—તમ પીતાકુ લાજ.

(કબીરા) અવગુણ કીઆ તો બોત કીઆ કરતન માની હાર,
ભાવે બંદા બખશીઆ—ભાવે ગરદન માર.

(કબીરા) સાસુ તીરથ સસરા તીરથ—અરધા તીરથ સાલી,
માએ બાપ નદી નાલે—સબ તીરથ ઘરવાલી.

પાંચ તતકી કલીઆં બનાઇ—ટેક અધર ધરાઇ બે,
ઉસ કલી એકકા દસ દરવાજા—લાલ બતી સલગાઇ બે.

કામ કરોધકી ભરી જો કલીઆ—આઇ પડી ભવ મારી બે,
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ—સબદ પરખ લો લાઇ બે.

રામ રામ તો સબ કોઇ કહે—ઠગ ઠકોર ઓર ચોર,
દરૂવ પેહલાદ તર ગએ—એ રામ કહે કુચ ઓર.

(કબીરા) હાં બાજ બાસા હે—જાંહાં ન પંખી ઓર,
ગેઆન બાજકે ઝપતમે—નહી કરમકો ઠોર.

(કબીર) મન પંખી ભટકત ફીરે—બીએ બાસના માહી,
ગેઆન બાજકે ઝપટમે—જબ લગ આયા નાહી.

(કબીર) સાધ મીલે સાહેબ મીલે—અંતર નહી ન રેખ,
મનશા, વાચા, કરમના, સાધુ સાહેબ એક.

(કબીર) સાધુ ભવરા જંગમ કલી—નીસદીન રેહવે ઊદાસ,
અબશન અકહી વીલંબ જહાં—સીતલ શબ નીવાસ.

(કબીર) મન મેરા પંખી ભય—જહાં તહાં ઊર જાય,
જહાં જેસી સંગત કરે—તાંહ તઇ સાફ લેખાય.

(કબીર) પરેમ પલકકી એક ઘરી—ઓર કોટ બરસ સુકા જોગ,
પરેમ પલેટેઓ આવે નહી—જુગબી સબ રોગ.

(કબીર) પરેમ અરીઆ મેદાનમે—લડતા બેબીશવાસ,
સમજ લગી સીર ગીર પડા—ધડ બોલા શાબાશ.

(કબીર) પરેમ છુપાયા ન છુપે—જબ તબ હોય પ્રકાશ,
દાબા દુખી ન રહે—જેસી કસતુરીકી બાસ.

(કબીર) પરેમ ન બાદી ઊપજે—પરેમ ન હાટ બીકાય,
બીના પરેમકા માનહી—બાંધેઓ હીજમ દુર જાય.

(કબીર) સુરાકે મેદાનમે—નહી કાયરકા કામ,
ન મારે ન માર શકે—લે લે ભાગે પ્રાણ.

સુરા તેજ ઘટે નહી—જુધરણ જુડે ગમાડ,
સત બચન પલતે નહી—જો ઉલટ જાય બ્રહ્માંડ.

(કબીર) સુરા સતી તો શેલ હે—ઘરીમેં ઘનશયામ,
આઠ પહરકા જુજના—બીન ખાંડે સગરાંમ.

હદ હદ સબકોઇ ચલે—બેહદ ચલે ન કોય,
બેહદકે ચવટે માંહી—રહા કબીરા સોય.

અજગર કરે ન ચાકરી—પંખી કરે ન કામ,
દાસ કબીરા યું કહે—સબકા દાતા રામ.

જાના હે રહના નહી—જાના બીસવે બીસ,
એસી સેજ સોહાગપે—કોન ગુંઠાવે સીસ.

ચીંતા એસી ડાકણી—કાટ કલેજો ખાય,
કબીર બીચારા કયા કરે—કહાં કહાં દવા લગાય.

ભરપનહારી બેરલા—મત કર હમારી તાત,
જીને તમારો દીન હરો—સો હરી હમારી રાત.

ચલતી ચકી દેખકે—દીયા કબીર રોય,
દો પાતનકે બીચ આય—સાબેત ગયા ન કોય.

સતયા સત મત છોરીઓ—સત છોરે પત જાય,
સતકી બાંધી લક્ષ્મી—ફીર મીલિગી આય.

માયા મરી ના મન મરે—મર મર ગયે શરીર,
આશા તુષના ના મરે—કહેતે દાસ કબીર.

કબીરા કબીરા કયા કરો—ખોજો અપના શરીર,
પાંચો ઇંદ્રી બસ કરો—વોહી દાસ કબીર.

કબીર જબ એ જગ નહી—તબ રહા એક ભગવાન,
જીન વોહ દેખા નજરશે—વો રહા કોન મકાન.

એક કબીરા જલ બસે—એક જલકે તીર,
મેં તોય પુછું પંડીતા—ઊન બીચ કોન કબીર.

સંગત કીઇ હુવસકી-ઓહુયો સબ બીચાર,
પુછરી પકરી ભેંસકી-કબીરા ઓઇ હે સંસાર.

કામીસે કામી મીલે-મીલે નીચસે નીચ,
કહે કબીર સાધુસે મીલે-સો હરસે રહે રીજ.

એ નેનો ભીતર પેઠકે-પીતમને બસાયો ગામ,
ન બસેઓ ન ઊજેરીઓ-કબીર બસેકો નામ.

ધમન ધમતી રેહ ગયી, બુજ ગયા અંગાર,
એરન ટકોર લે રહી-ઊઠ ચલા લોહાર.

આપ તહાં લગી આપદા-સંસય તહાં લગી શોક,
કહે કબીર એ કેમ મીટે-દોનુ દારૂન રોગ.

જેસો હેત હરામપે-વેસો હરસે હોય,
કહે કબીરા બૈકુંઠ જાય-પલા ન પકરે કોય.

કબીરકા ઘર બજારમે-ગલકતોકે પાસ,
કરેગા સો પાવેગા-બંદા તું કયું ઊદાસ ?